ទឹកដែលធ្លាប់មានចេញពីថ្ម

យើងមានអំណរគុណនៅព្រឹកនេះសម្រាប់វត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដែលនឹងចាប់ផ្ដើមកម្មវិធីដំបូងដោយផ្ដល់ឱ្យយើងនូវសារមួយ នោះ—ថា យើងគួរតែ "ស្ដាប់ដោយគោរព" នៅចំពោះទ្រង់ ថាទ្រង់មានអ្វីដែលត្រូវនិយាយ មកកាន់យើង។ ខ្ញុំប្រាកដថាទ្រង់នឹងធ្វើដូចអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា។ ទ្រង់តែងតែ រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះហើយយើងមានអំណរគុណដែលបានជួបជុំគ្នា រស់នៅ និងផ្នែកម្ខាងនៃភាពអស់កល្បនៅព្រឹកនេះ ហើយអាចថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ម្ដងទៀត ហើយជួបជុំគ្នា ហើយស្ដាប់ពីទ្រង់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើង មកជាមួយគ្នា គឺសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

2 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានវាយលុកបងប្រុស នេវីល ដោយមិននឹកស្មានដល់ នៅថ្ងៃនេះ ដោយសារតែសុបិនខ្លះដែលខ្ញុំមាន។ នោះ...ខ្ញុំជឿលើ...ខ្ញុំ...ក្នុងសុបិន។ ខ្ញុំជឿ ថាព្រះដោះស្រាយជាមួយមនុស្សដោយសុបិន។ ហើយខ្ញុំមានសុបិនមិនធម្មតា មួយ យប់មុនម្សិលម្ងៃ។ ថា ខ្ញុំបានដើរតាមច្រកភ្នំ លើភ្នំខ្លះ ទៅកន្លែងញ៉ាំអាហារ ដែលខ្ញុំត្រូវញ៉ាំ—អាហារពេលល្ងាចរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថា ពេលខ្ញុំទៅជិតកន្លែងពួកគេកំពុងលេងភ្លេង វង់ភ្លេងកំពុងលេងភ្លេង ជាមួយនឹងវីយូឡុង និងការកម្សាន្តដល់មនុស្សពេលពួកគេកំពុងញ៉ាំ។ ហើយមានអ្វីមួយអំពីវា ដែលខ្ញុំមិនចូលចិត្ត ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែរំលងរឿងនោះ។ ហើយខ្ញុំបានជួបនរណាម្នាក់ ឡើងលើភ្នំ។ ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយមនុស្សជាច្រើនកំពុងឡើងលើភ្នំទៅកន្លែង បរិភោគនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំងាកចេញពីពួកគេ ងាកទៅខាងស្ដាំ ឬ ទៅខាងឆ្វេង។

3 ហើយនៅក្នុងជ្រលងភ្នំ ខ្ញុំអាចមើលឃើញរោងឧបោសថ។ ខ្ញុំបានឮសំឡេង នរណាម្នាក់និយាយថា "ជួបបងប្រុសប្រាណហាំនៅផ្លូវឆ្លងកាត់ជាក់លាក់មួយ។ គាត់ចុះមកពីលើភ្នំ។ ហើយប្រាប់គាត់ពីរឿងបែបនេះ។" ហើយខ្ញុំប្រញាប់ទៅផ្លូវ ឆ្លងកាត់នេះ។

4 ហើយនៅពេលដែលមនុស្សឡើងមក នោះគឺជាបងប្រុសនេវីលដែលពាក់ ឈុតពណ៌ត្នោតរបស់គាត់ មើលទៅហាក់ដូចជាគាត់អង្គុយនៅទីនោះព្រឹកនេះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅក្នុងទីក្រុង"

បានបន្តថា "វានឹងជា—រឿងល្អសម្រាប់អ្នកក្នុងការចុះមក ព្រោះបងប្រុសហាន់..." ឥឡូវនេះ ជាម្នាក់ដែលខ្ញុំស្គាល់ បងប្រុស ហាន់ គឺបងប្រុស ហេនរី ខាលសុន យើងហៅគាត់ថា ហាន់។ បាននិយាយថា "គាត់ប្រហែលជាគិតថាវា ចម្លែកណាស់ ដែលអ្នកមិនបានទៅមើលរោងឧបោសថបន្ថែមទៀតប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅជុំវិញទីក្រុង ឬនៅជុំវិញទីក្រុងពីរបីថ្ងៃ។" ខ្ញុំក៏ភ្ញាក់ឡើង។

5 ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចម្លែក។ ខ្ញុំមិនចង់ចូលនៅពេលនោះនៃសប្តាហ៍នោះទេ រហូតដល់ខ្ញុំបានសួរបងប្រុសនេវីលថាតើគាត់មានអ្វីពិសេសសម្រាប់ព្រឹកនេះ សម្រាប់ក្រុមជំនុំទេ។ ដូច្នេះគាត់មានចិត្តសប្បុរសដូចដែលតែងតែនិយាយថា "ចុះមក។" ដូច្នេះ យើងទើបតែមកដល់។ ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅគាត់កាលពីរសៀលម្សិលមិញ ហើយមកនៅព្រឹកនេះ ដោយមិននឹកស្មានដល់ចំពោះនរណាម្នាក់។

6 ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿថាវាជារឿងល្អ ដំបូងសម្រាប់ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ដើម្បីពន្យល់អ្នកពីរឿងខ្លះ។ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។ ហើយខ្ញុំក៏ចម្លែកចំពោះខ្លួនខ្ញុំ ដែរ។ ដោយសារតែខ្ញុំព្យាយាមធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឲ្យជិតតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ហើយវាធ្វើឱ្យយើងចម្លែក ឃើញទេ។ យើងធ្វើអ្វីដែលយើង—យើងពិតជាអង្គុយហើយឆ្ងល់ពេលខ្លះ "ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំធ្វើរឿងបែបនេះ? តើខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើរឿងបែបនេះដោយរបៀបណា?" ហើយបន្ទាប់មកអ្នកប្រហែលជាគិតថាអ្នកបានធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនគួរធ្វើ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអត់ធ្មត់ ហើយមានជំនឿ ហើយអ្នកប្រាកដថាព្រះបានដឹកនាំអ្នកឱ្យធ្វើវា អ្នកនឹងដឹងថាវាដំណើរការយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ឃើញទេ? ហើយជាច្រើនដងយើងរកឃើញ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាបងប្រុសនេវីលបានរកឃើញវាជាច្រើនដង។ ហើយអ្នកដឹកនាំនិងមនុស្សខាងវិញ្ញាណដឹងរឿងនោះ។

7 វាជាពេលមួយក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ... និយាយដោយត្រង់ទៅ តាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំមិនដែលមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបាននាំពីអ្វីដែលខ្ញុំគួរតែរស់នៅ—នៅជេហ្វឺសាន់វីល។ វាតែងតែជាការហោះហើរ សម្រាប់ខ្ញុំព្យាយាមរស់នៅទីនេះ។ កន្លែងដំបូងអាកាសធាតុមិនល្អវាមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំ។ រឿងមួយទៀត ហាក់ដូចជាមានការធ្លាក់ទឹកចិត្តនៃវិញ្ញាណ។

8 បើអ្នកត្រឡប់ទៅមើលកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានបំផ្លាញក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់ មានសំបុត្រមួយអំពីឥទ្ធិពលនោះ ដែលខ្ញុំបានហៅជាលើកដំបូងនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច ខ្ញុំចាប់ផ្តើមចាកចេញ។ ហើយបងប្រុសចចដេអាកនិងខ្ញុំ...

9 ហើយម្តាយរបស់បងប្រុស ហ្គ្រាហាំ ស្នៀលីង បងប្រុស ហកឃីន ដែលបើកស្ថានីយ៍ចាក់ប្រេងនៅញូវអាល់បានី ហើយមនុស្សជាច្រើនបានជួបខ្ញុំនៅខាងក្រៅកន្លែងប្រជុំអធិស្ឋាននៅទីនេះ។ ហើយថែមទាំងនិយាយថា ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងស្នាក់នៅ ពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឲ្យកូនៗរបស់ពួកគេនៅតុ ដើម្បី—ដើម្បីសាងសង់រោងឧបោសថ ដូច្នេះពួកគេមិនចាំបាច់ធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទេ។

10 នៅពេលដែលខ្ញុំបានឮម្តាយតូចនោះ ដោយមានកូនម្នាក់កាន់ដៃនាង ហើយម្នាក់ទៀតនៅលើដៃរបស់នាង និយាយថានាងសុខចិត្តទុកកូនរបស់នាងនៅតុ ដើម្បីសាងសង់កន្លែងមួយដែលពួកគេអាចស្នាក់នៅនិងថ្វាយបង្គំ វាច្រើនពេកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការឈរ។ ដូច្នេះបងប្រុសចចនិងខ្ញុំបានជួបជុំគ្នាហើយបានសម្រេចចិត្តថាយើងនឹងស្នាក់នៅនិងសាងសង់រោងឧបោសថ។

11 ហើយនៅពេលដែលរោងឧបោសថត្រូវបានសាងសង់ វាតែងតែហាក់ដូចជា... ព្រឹកឡើងដែលខ្ញុំបានថ្វាយរោងឧបោសថ នោះនិមិត្តមួយបានមកដល់ ដែលមានចែងទុកក្នុងថ្មដានៅទីនោះ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "នេះមិនមែនជារោងឧបោសថរបស់អ្នកទេ។" ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានសួរថាតើរោងឧបោសថរបស់ខ្ញុំនៅឯណា ហើយទ្រង់បានដាក់ខ្ញុំនៅក្រោមមេឃពណ៌ខៀវភ្លឺ។ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថា "ធ្វើកិច្ចការរបស់អ្នកជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ" ជាដើម ដូចដែលអ្នកដឹង។ វាត្រូវបានសរសេរសូម្បីតែនៅក្នុងសៀវភៅ។

12 អ្វីៗទាំងអស់នោះបញ្ចូលគ្នា។ ហើយថ្ងៃមួយនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងកាត់ស្មៅនៅទីនោះដែលជាកន្លែងដែលបងប្រុសវូដរស់នៅឥឡូវនេះ ហើយម្តាយក្មេករបស់ខ្ញុំបានរស់នៅទីនោះនៅពេលនោះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅខាងក្រោយ ជំហានបេតុងចាស់បន្តិច ថាខ្ញុំបានសង់កន្លែងតូចនេះនៅទីនោះសម្រាប់ម្តាយក្មេករបស់ខ្ញុំ។ ហើយនាងគឺជាអ្នកយាមព្រះវិហារនៅពេលនោះ ដោយមើលថែវា។ ហើយច្បាស់តាមដែលនរណាម្នាក់អាចនិយាយបាន សំឡេងមួយបាននិយាយ

មកកាន់ខ្ញុំ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចឲ្យពរអ្នកបានទេ ដរាបណាអ្នកនៅទីនេះ។ អ្នកត្រូវតែញែកខ្លួនអ្នកចេញពីមនុស្សរបស់អ្នកនិងកន្លែងនេះ។" មែនហើយ ខ្ញុំដែលទើបតែហែកខ្ញុំជាបំណែកៗ ប្រហែលមួយសប្តាហ៍ឬច្រើនជាងនេះ។

13 ឥតឈប់ឈរ គ្រប់ពេលវេលា អ្វីមួយបានព្រមានខ្ញុំ "ទៅឱ្យឆ្ងាយ ទៅឱ្យឆ្ងាយ។ ផ្លាស់ទៅទិសខាងលិច។ បន្តទៅទិសខាងលិច។" មែនហើយ ខ្ញុំ...វាតែងតែរំខានខ្ញុំ។ ហើយមើលទៅដូចជារាល់ពេល...

14 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំថាសប្តាហ៍នេះខ្ញុំកំពុងហោះហើរទៅតុកសុន កន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវជួលកន្លែង ដើម្បីនៅទីនោះរដូវរងានេះ ដើម្បីដាក់កូនៗចូលសាលារៀន ចាប់ផ្តើមនៅខែកញ្ញា។ ខ្ញុំមានកន្លែង។ មានសូម្បីតែកន្លែងមួយផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយដែល...ហើយ—ហើយបើខ្ញុំទៅឆ្ងាយ...

15 រឿងមួយទៀតដែលខ្ញុំចង់និយាយ។ មុនពេលដែលយើងសង់ផ្ទះនេះនៅទីនេះ កន្លែងពិសោធន៍ ដែលជាកន្លែងដែលវាឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់សាងសង់នៅទីនោះទេ។ ម្តាយរបស់ប្រពន្ធខ្ញុំចាស់ហើយ។ ហើយនាងថែមទាំងយំអំពីវា នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចចាកចោលម៉ាក់នៅទីនេះបានទេ ដោយដឹងថានាងចាស់ហើយ ហើយនាងប្រហែលជាមិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់។" មែនហើយ ខ្ញុំយល់រឿងនោះ។ ខ្ញុំយល់។ នោះជាម្តាយរបស់នាង ហើយជាម្តាយតែមួយគត់ដែលនាងមិនធ្លាប់មាន ឬនឹងមាន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានយល់ពីរឿងនោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលខ្ញុំមិនចូលចិត្តកន្លែងនោះ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ធ្វើឱ្យខ្ញុំពេញចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំទៅ ពីកន្លែងណាក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឱ្យប្រពន្ធខ្ញុំសោកសៅយកនាងចេញពីទីនេះ ទៅប្រទេសចម្លែកដែលនាងមិនស្គាល់នរណាម្នាក់។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំទៅគ្រប់ពេល ទោះជាយ៉ាងណា។ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្ញុំពេញចិត្តក្នុងការនៅទីនេះជាមួយនាង។"

16 ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលម្តាយរបស់នាងត្រូវបានលាចាកទៅ ហើយនាងបានទៅកាន់សិរីល្អ បន្ទាប់មកនៅទីនេះមានការជម្រុញម្តងទៀត ឃើញទេ ឥឡូវនេះដើម្បីបន្តទៅមុខទៀត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

17 ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃមុននៅពេលដែលគោលលទ្ធិនេះដែលបងប្អូនបានចាប់ផ្ដើមនៅជុំវិញវា ខ្ញុំបានឈរពីវេទិកាជាលើកចុងក្រោយដែលខ្ញុំនៅទីនេះ ហើយប្រាប់អ្នក ថាខ្ញុំនឹងមិននៅលើទីលានដរាបណាវាកំពុងដំណើរការ។ ដូច្នេះបងប្អូនបានតម្រង់រឿងទាំងអស់នោះដោយសប្បុរស។ វាត្រូវបានជម្រះទាំងអស់។ ក្នុងរយៈពេលម្ភៃបួនម៉ោង វាចប់ហើយ។

18 ឥឡូវនេះវាបើកបេសសកម្មម្ដងទៀតដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវបត់ផ្លូវណាទេ។ ខ្ញុំបានសុំព្រះអម្ចាស់សម្រាប់និមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបានសុំឱ្យទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអង្គុយ។

19 ឥឡូវនេះ កាលពីយប់មិញនៅពេលដែលខ្ញុំបានយកក្មេងទាំងអស់ចេញ ប្រពន្ធខ្ញុំនិងទាំងអស់គ្នា ចេញពីផ្ទះ ខ្ញុំបានថ្វាយចំពោះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះថា "ប្រសិនបើទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្លូវដែលទូលបង្គំទៅ ទូលបង្គំនឹងបម្រើទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងត្រូវបង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលត្រូវទៅ និងរបៀបទៅ និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។" ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមថ្វាយចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ជាមួយ—ជាមួយនឹងព័ន្ធកិច្ចនិងអ្វីៗទាំងអស់ ខ្ញុំសូមថ្វាយចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "កន្លែងណាដែលទ្រង់បើកអ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់ធ្វើ ខ្ញុំនឹងដើរតាមផ្លូវនោះ។ រហូតដល់ទ្រង់បង្កើតផ្លូវ ទូលបង្គំនឹងបន្តដូចទូលបង្គំរហូតដល់ទ្រង់ធ្វើផ្លូវ។" ហើយខ្ញុំបានសុំឱ្យទ្រង់បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាខ្ញុំនឹងមិនត្រូវបានបញ្ឆោតទេ ព្រោះខ្ញុំពិតជាជឿថាយើងនៅផ្លូវបំបែកនៃអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។

20 ខ្ញុំបានឮវាថ្លែងទំនាយនៅព្រឹកនេះដោយបងប្រុសនេវីល ឬផ្ដល់ឱ្យវានៅកន្លែងដែលខ្ញុំដឹងថាវាមាន—វាជាទំនាយដែលគាត់ចង់សំដៅ។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយខ្ញុំត្រូវការអ្នកទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងដឹកនាំខ្ញុំទៅកន្លែងដែលខ្ញុំគួរទៅ អ្វីដែលខ្ញុំគួរធ្វើ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងមិនមានកំហុសទេ។

21 អ្នកឃើញទេ ជាច្រើនដង មនុស្សគិតថាជាអំណោយទានទំនាយ ថាព្រះគ្រាន់តែមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងយកអ្នកនៅ*ទីនេះ* ហើយដាក់អ្នកនៅ*ទីនេះ*។ ឥឡូវនេះអ្នកគ្រាន់តែទៅ*ត្រង់នេះ*។" ហើយទ្រង់មិនប្រាប់អ្នកពីរឿងទាំងអស់នោះទេ។ បើទ្រង់ធ្វើដូច្នេះ តើអ្នកមានជំនឿអ្វី? ឃើញទេ? ឃើញទេ អ្នក ទ្រង់អនុញ្ញាត

ឱ្យអ្នកឈរតែម្នាក់ឯងជាងអ្នកដទៃ។ ឃើញទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាអាចមករកខ្ញុំ ហើយសុំអ្វីមួយ ហើយទ្រង់មិនដែលបរាជ័យនៅឡើយទេ ផ្ទុយទៅវិញទ្រង់បានផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវចម្លើយ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ បាទ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចសុំទ្រង់សម្រាប់អ្វីៗសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ ហើយជាច្រើនដងទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំតែម្នាក់ឯង ឃើញទេ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅមុខហើយដើរចូលទៅក្នុងវា។

22 ខ្ញុំមានរឿងដែលខ្ញុំត្រូវដោះស្រាយដោយខ្លួនឯង និងការសម្រេចចិត្តដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ។ ហើយនេះគឺជារឿងសំខាន់មួយ រហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានលុះត្រាខ្ញុំប្រាកដថាវាគឺជាទ្រង់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ទ្រង់នឹងមិនផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តទេ។ ទ្រង់ទុកឲ្យខ្ញុំនៅម្នាក់ឯង។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែជាក្មេងកំព្រាដូចព្រឹកនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវងាកទៅផ្លូវណាទេ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានថ្វាយវាដល់ព្រះអម្ចាស់។

23 ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចនោះ ក្នុងសុបិននោះ ខ្ញុំគួរតែត្រលប់មករោងឧបោសថវិញ។ ហើយជួយបងប្រុសនេវីលរហូតដល់មានអ្វីផ្សេងទៀតដែលទើបតែកើតឡើងនៅតាមផ្លូវ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយគ្នា។

24 ខ្ញុំបានសួរបងប្រុសនេវីលកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន "តើព្រះវិហាររីកចម្រើនយ៉ាងដូចម្ដេចដែរ?"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "ល្អណាស់។"

25 ដូច្នេះហើយខ្ញុំឮថាអ្នកនៅតែមានអំណោយទានខាងវិញ្ញាណនិងអ្វីៗក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងដំណើរការ អំណោយទាននៃទំនាយ និង—និងការនិយាយភាសាដទៃ និងការបកស្រាយភាសាដែលយើងទើបតែបានឮកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន។ ហើយរឿងទាំងនោះកំពុងស្អាងឡើងដល់ក្រុមជំនុំ និងស្អាងយ៉ាងខ្លាំង។

26 ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាយប់នេះខ្ញុំប្រហែលជា បើបងប្រុសនេវីល... ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិននាំយើងទៅរកអ្វីដែលប្លែកទេ យប់នេះខ្ញុំចង់មាន... អ្នកទាំងអស់គ្នា មុនពេលអ្នកចាកចេញនៅព្រឹកនេះ ដើម្បីសរសេរសំណួរមួយ ហើយដាក់វានៅទីនេះ សំណួរមួយចំនួននៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ដើម្បីយើងអាចរកឃើញអ្វីដែលក្រុមជំនុំកំពុងគិត។ នោះជាវិធីដែលគ្រូគង្វាលរកឱ្យឃើញនូវ

អ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលមានសំណួរ សូមសរសេរវាហើយដាក់វានៅទីនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនមានក្រដាស—ដើម្បីសរសេរវានៅព្រឹកនេះទេ បន្ទាប់មកសរសេរវានៅយប់នេះ ព្រលឹម។ ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់មានពេលច្រើនតាមតែអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីមើលពួកវា ហើយឆ្លើយតាមបទគម្ពីរ។

27 បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ បើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ខ្ញុំបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ ដែលខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកអំពីត្រាចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃ...នៃវិវរណៈ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើង...ខ្ញុំមិនអាចឆ្លងកាត់ត្រាទាំងនោះបានទេនៅឆ្នាំនេះ ពីព្រោះវាត្រូវចំណាយពេលពីជំពូកទី៦នៃវិវរណៈ រហូត—រហូតដល់ជំពូកទី១៩ ដើម្បីឆ្លងកាត់ត្រាទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែបីឬបួនដំបូងអាចឆ្លើយបានក្នុងរយៈពេលមួយយប់ ខ្ញុំគិតថា ត្រានីមួយៗគឺមួយយប់។

28 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងយល់ ឃើញទេ កន្លែងដែលយើងឈប់ត្រឹមត្រូវនៅលើសៀវភៅវិវរណៈនោះ ដែលជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានលើកឡើងទៅក្នុងសិរីល្អ បន្ទាប់មកអ្វីដែលនៅសល់គឺទាក់ទងជាមួយជនជាតិយូដា មិនមែនជាមួយក្រុមជំនុំទាល់តែសោះ។ វាកំពុងដោះស្រាយជាមួយប្រជាជាតិយូដា។ ដូច្នេះយើងត្រូវទម្លាក់ចុះ ពីការលើកឡើងនៃក្រុមជំនុំ ហើយយក... យើងឃើញនៅទីនេះនូវអ្វីដែលកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលត្រាទាំងនោះ និងពេលវេលានៃក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃ។ ក្រុមជំនុំបានបាត់ទៅ និងជាមួយប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល វាត្រលប់មកវិញ ហើយនាំអ៊ីស្រាអែលពីពេលដែលវាចាកចេញជាមួយពួកគេ រហូតដល់សម័យទំនើប ហើយព្រះមេស្ស៊ីដែលនឹងមកដល់ នៅពេលដែលពួកគេនឹងទទួលព្រះមេស្ស៊ី។

29 ឥឡូវនេះអ្នកយល់វាបានទេ? ក្រុមជំនុំត្រូវបានលើកឡើង។ ព្រះបានដោះស្រាយជាលើកដំបូងជាមួយក្រុមជំនុំ សម័យក្រុមជំនុំ។ យើងបានយកវា។ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំត្រូវបានលើកចូលទៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងត្រឡប់មកវិញហើយទទួលអ៊ីស្រាអែលជាប្រជាជាតិមួយ។ ហើយនាំវាបន្តរហូតដល់ពេលនេះ ខណៈពេលដែលពិធីមង្គលការកំពុងបន្ត ហើយបន្ទាប់មកនាំពួកគេត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះ។

ខ្ញុំនឹងមានក្តារខៀនរបស់ខ្ញុំលើកឡើង ហើយអាចគូរវាចេញ ហើយបង្រៀន

វា នៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់។ បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់យាងមកជាមួយកូនក្រមុំ ហើយអ៊ីស្រាអែលឃើញនាង។ ហើយ អូ តើពេលវេលានឹងទៅជាយ៉ាងណា!

30 ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងអាចភ្ជាប់វាបានត្រឹមត្រូវ មានមេរៀនដ៏អស្ចារ្យមួយដែលជំពប់ដួលចំពោះអ្នកទេវវិទូនិងមនុស្សជាច្រើន ហើយគ្រូបង្រៀនតាមសម័យកាល និងមនុស្សនៃក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ និងអ្នកដែលនឹងមកស្តាប់ការនេះ នោះគឺចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល។ យើងមាន... យើងមិនអាចទៅទៀតទេនៅក្នុងវិវរណៈរហូតដល់យើងចងកូនក្រមុំនិងអ៊ីស្រាអែលរួមគ្នាជាមួយចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល។ ហើយប្រហែលជាប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ដូច្នេះប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំនាពេលអនាគតដើម្បីនិយាយនៅលើចិតសិបសប្តាហ៍ទាំងនេះ...ឬមិនមែនចិតសិបសប្តាហ៍ទេ ប៉ុន្តែត្រាចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ។ បន្ទាប់មកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមយកដានីយ៉ែល ចិតសិបសប្តាហ៍ នៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយបន្ទាប់មកវានឹងបើកមូលដ្ឋាន ប្រសិនបើទ្រង់គួរតែដឹកនាំយើង ដើម្បីចាប់ផ្តើមលើអ្វីដទៃទៀត។ មែនហើយ យើងនឹងរកឃើញចាប់ពីពេលនោះមក។

31 បងប្រុសនេវីលនិងខ្ញុំនឹងធ្វើការជាមួយគ្នាលើរឿងនេះ ហើយធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជន។

32 ឥឡូវនេះ ការត្រលប់មកវិញរាល់ពេល យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ យើងតែងតែរីករាយក្នុងការធ្វើបែបនោះ។ ហើយខ្ញុំប្រហែលជាធ្វើវារាល់ការប្រជុំ ប្រសិនបើមនុស្សឈឺ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

33 ខ្ញុំមិនចង់មានការយល់ដឹងទៀតទេ។ ឃើញទេ ឥឡូវនេះនេះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ខ្ញុំបានព្យាយាម។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើអ្វីដែលខុស ប៉ុន្តែខ្ញុំបានព្យាយាមរស់នៅជិតព្រះគ្រប់ពេលវេលា ជាមួយព្រះ នោះហើយជារបៀបដែលនិមិត្តទាំងនេះនឹងកើតឡើង របៀបដែលពួកគេនឹងកើតឡើង។ សូម្បីតែមនុស្សបាត់បង់របស់របរ ហើយហៅខ្ញុំឡើងមក សុំឱ្យខ្ញុំទៅអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ដើម្បីសួរថាតើវានៅឯណា។ ដូចជាអ៊ីសាយបានបាត់បង់សត្វលា ហើយក្មេងប្រុសបានចុះទៅស្វែងរកហោរា ហើយគាត់បានប្រាប់ពួកគេពីកន្លែងដែលសត្វលាទៅ

ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ដូច្នេះចេញមកបែបនោះ វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែវាទទួលបានច្រើនណាស់ មនុស្សជាច្រើន...មិនមែននៅក្នុងស្រុកបែបនេះទេ វានៅទូទាំងពិភពលោក ឃើញទេ។ ដូច្នេះវាគ្រាន់តែបន្តមាន ធ្វើឱ្យខ្ញុំទ្រាំទ្រយ៉ាងខ្លាំង ហើយបន្ទាប់មករក្សាអ្នកនៅត្រង់គ្រប់ពេលវេលា រហូតដល់វាទៅដល់កន្លែងមួយ...

34 ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យបងប្អូនចាប់ផ្តើមគោលលទ្ធិ ថាខ្ញុំគឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទដែលចាប់កំណើត។ ហើយយើងដឹងថាវានឹងគ្រាន់តែហែកព័ន្ធកិច្ចទាំងអស់ទៅជាបំណែក ហើយនាំមកនូវការតិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទនិងអ្វីៗទាំងអស់។ ឃើញទេ? នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំត្រូវផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការរង្គោះរង្គើយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបញ្ឈប់វាភ្លាមៗ ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងថានោះមិនមែនជាកិច្ចការរបស់ព្រះទេ នោះជារបស់អារក្ស។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេជាមនុស្សល្អ។ ហើយវាបានបង្ហាញថាមនុស្សទាំងនោះបានកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយសារតែនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញសេចក្តីពិតដោយបទគម្ពីរ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅព្រះវិញ ឃើញទេ ភ្លាមៗ។ ដូច្នេះ នោះបានបង្ហាញថាវាគឺជាសាតាំងព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយជាមួយមនុស្ស ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែគោរពព្រះ ជាមនុស្សគ្រីស្ទាន។

35 ហើយវាធ្វើឱ្យពួកគេជាច្រើននិយាយមកខ្ញុំថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងមានទំនុកចិត្តលើអ្នកច្រើនជាងអ្វីដែលយើងធ្លាប់មាន។"

36 ព្រោះឃើញទេ អ្វីជាមួយនឹងអំណោយទានដែលព្រះបានប្រទានមកខ្ញុំ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបានជាមួយរឿងនោះ? បានបោះប្រជាជាតិនៅទាមជើងខ្ញុំ ឬប្រជាជន។ អ្វីដែលយើងហៅថា*ប្រជាជាតិមួយ* មិនមែន "កុស្ទុស" នៅទីនេះទេជា—ចំណីកាណុងជាដើម។ ខ្ញុំមានន័យថាពួកគ្រីស្ទាន អ្នកជឿពិតប្រាកដ នោះជាក្រែមនៃ... យើងនិយាយអំពី*ប្រជាជាតិ* យើងអធិប្បាយអំពី "មនុស្សកើតជាថ្មី" នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនិយាយអំពីប្រជាជាតិ។ មិនមែនគ្រប់គ្នានៅទីនេះទេ នោះកខ្វក់ណាស់ដែលយើងកំពុងរស់នៅក្នុងពិភពលោក នោះគឺ—នោះគ្រាន់តែជាធូលីដីដែលត្រលប់មកវិញ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីគ្រីស្ទានកើតជាថ្មី មនុស្សដែលជាគ្រីស្ទានពិត។

37 ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំបុរសម្នាក់លោតមករកខ្ញុំម្តងទៀតអំពីអ្វីមួយ។ មាននរណាម្នាក់មករកខ្ញុំកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន ហើយនិយាយថា "គំនិតនៃព្រះគ្រីស្ទស្តោះលើដី

ជាមួយនឹងការស្តោះទឹកមាត់របស់ទ្រង់ ហើយធ្វើនំមួយហើយលាបវាលើភ្នែកនរណាម្នាក់។" បាននិយាយថា "តើកខ្វក់ គគ្រិចយ៉ាងណា ឲ្យទ្រង់ស្តោះទឹកមាត់ជាមួយនឹងការស្តោះទឹកមាត់របស់ទ្រង់ចេញពីមាត់របស់ទ្រង់! តើវាគ្មានអនាម័យយ៉ាងណា ក្នុងការស្តោះទឹកមាត់កខ្វក់ និងធ្វើនំភក់ ហើយដាក់វាលើភ្នែករបស់មនុស្ស។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែគាត់ត្រឡប់មកវិញ។" ឃើញទេ នោះហើយ។

38 ហើយបុរសដដែលនោះ! ពួកគេបានបើកជំរុំអាក្រាតកាយនៅទីនោះនៅកន្លែងរបស់ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ អាងហែលទឹក។ ហើយ—ហើយបុរសនោះមានសំបុត្រសម្រាប់កូនៗរបស់គាត់ដើម្បីចុះទៅទីនោះហើយហែលទឹកនៅក្នុងអាងនោះ។ ហើយគាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់ក៏ទៅនៅក្នុងអាងនោះ។ សុំទោស បងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំអើយ។ ប៉ុន្តែកន្លែងដែលពួកគេជាស្ត្រីហែលទឹក ប្រហែលមួយរយនាក់នៃពួកគេ ឬពីររយនាក់ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ស្ត្រី ភាពកខ្វក់និងអ្វីៗទាំងអស់ និងស្ត្រីសព្វថ្ងៃនេះ ហើយងូតជុំវិញនៅក្នុងទឹកនោះ ដែលកខ្វក់និងគគ្រិចនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ ហើយលេបវា ហើយស្តោះវាចេញ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឱ្យគាត់លោតមកលើខ្ញុំ ឃើញទេ។

39 ពួកគេបាននិយាយថា "ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទគង់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេនឹងចាប់ទ្រង់ដោយសាររឿងគ្មានអនាម័យនោះ។"

40 ចុះ*រឿងនោះ*វិញ? ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកចាប់បានអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។ ពួកគេចូលទៅក្នុងអាងនោះ ហើយពួកគេជាច្រើនមានជំងឺ រោគស្វាយ ជំងឺប្រមេះទឹកបាយ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតនៅទីនោះ។ ហើយគ្រាន់តែស្តោះវាតាមមាត់របស់អ្នក និងអ្វីៗដូចនោះ ហើយលាងសម្អាតនៅទីនោះដូចនោះ។ ហើយនោះជាអនាម័យ ពិតណាស់ឬ?

41 ដូច្នេះ អូ ខ្ញុំអើយ ថ្ងៃនេះយើងកំពុងរស់នៅ បងប្អូនប្រុសស្រី! វាជាពេលវេលាសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់! ហើយក្រុមជំនុំមានក្តីសង្ឃឹមតែមួយ ហើយនោះគឺជាការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

42 មែនហើយ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ឈប់រឿងទាំងនោះបានទេ មិនចាំបាច់ទេ។ ព្រះគម្ពីរបានទាយថាពួកគេនឹងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ឈប់ពួកគេបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ

ចង់បានសំឡេងរបស់ខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ ដែលខ្ញុំបានប្រឆាំងនឹងវា នៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់សម្រាប់ការជំនុំជំរះ។ ខ្ញុំបានប្រឆាំងនឹងវា។

43 ខ្ញុំនៅតែជឿថាព្រះគម្ពីរនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតនៅលើលោកនេះ ផ្ទុយពីវា អាចបញ្ឈប់វាបានទេ។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ នេះគឺជាសេចក្តីពិត នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះឥឡូវនេះសូមទាញទូក—របស់យើង—របស់យើង ហើយបោះយុថ្កាគ្រាដែលទល់នឹងឆ្នេរសន្តិភាពនៃឋានសួគ៌នៃការសម្រាក។ ហើយ—ហើយយើងអាចចេញដំណើរនៅថ្ងៃស្អែកនៅកន្លែងណាមួយ ប៉ុន្តែសូមបោះយុថ្កាឥឡូវនេះ ហើយស្តាប់សំឡេងនៃព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ដូចដែលទ្រង់នឹងនិយាយមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ យើងទុកចិត្តនៅថ្ងៃនេះ។

44 ហើយនៅយប់នេះ ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវបានដោះស្រាយរាល់សំណួរតូចៗដែលអ្នកមាន។ ឥឡូវនេះ មិនមែនជាអ្វីដែលនឹងធ្វើបាបនរណាម្នាក់ទេ។ បើអ្នកធ្វើបែបនោះ នោះជា... ខ្ញុំនឹងមិនឆ្លើយសំណួរនោះទេ តាំងពីដំបូង ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែអ្នក *អ្វីមួយ-ផ្សេងទៀត*និយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើអ្វីមួយតើព្រះមានបន្ទូលថាយើងគួរតែធ្វើបែបនេះទេ?" ឬ អ្នកដឹងទេ សំណួរតិចតួចនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ឬ "យើងមានអំណោយទានដែលកំពុងដំណើរការជាមួយយើង បងប្រុសប្រាណហាំ ហើយតើយើងគួរប្រតិបត្តិវាតាមវិធី*នេះ*ឬវិធី*នោះ*? ឬតើយើងគួរធ្វើអ្វី?" អ្វីមួយដែលខ្ញុំអាចឆ្លើយប្រាប់អ្នកនៅក្នុងបទគម្ពីរ អ្នកឃើញទេ។ សរសេរអ្វីមួយបន្តិច។ ខ្ញុំនឹងរីករាយ។ ហើយបើគ្មានទេ ខ្ញុំនឹងយកប្រធានបទនៃប្រភេទមួយចំនួន ហើយអធិប្បាយដល់អ្នកនៅយប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ នេះជាថ្ងៃអាទិត្យ ហើយខ្ញុំបាន...

45 កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមទៅឯបងប្រុសខូបល។ ហើយខ្ញុំបានឮកណ្តឹងព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែដើរចុះឡើងនៅក្នុងទីធ្លា។ ខ្ញុំមិនអាចទ្រាំបានទេ។ នោះគឺទាំងអស់។ ខ្ញុំបានឮអ្នក ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចុះមក។

46 ដូច្នេះសូមឲ្យយើងឱនក្បាលឥឡូវនេះ ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកបង្កើតរបស់យើង ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋាន។ មានអ្នកស្នើសុំពិសេសទេ? គ្រាន់តែលើកដៃឡើង គ្រាន់តែនិយាយថា "ខ្ញុំ..." គ្រាន់តែធ្វើឱ្យវាស្គាល់។ ព្រះដឹងពី

អ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែរក្សាសំណើរបស់អ្នកនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។

47 ព្រះដ៏បរិសុទ្ធបំផុត ដែលបានបង្កើតស្ថានសួគ៌និងផែនដីដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់ ដោយគំនិតនៃគំនិតរបស់ទ្រង់ យើងនឹងចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដើម្បីអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ការទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយយើងមានអំណរគុណណាស់ចំពោះទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅព្រឹកនេះ ដើម្បីដឹងថាយើងកំពុងឈរនៅឯណា ដើម្បីដឹងពីទីតាំងដែលយើងមាននៅព្រឹកនេះ និងប្រវត្តិនៃពេលវេលា និងអនាគតដែលនឹងមកដល់។ ដោយដឹងថានៅថ្ងៃនេះ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ ដែលយើងត្រូវបានលាងក្នុងឈាមកាល់វ៉ារី ថាយើងត្រូវបានរៀបចំដោយជំនឿក្នុងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីជួបទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់បានយាងមកនៅថ្ងៃនេះ។ យើងគួរតែនិយាយថា "ទោះយ៉ាងណា សូមយាងមកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។"

48 ហើយយើងឃើញអំពើបាបកើនឡើង រហូតដល់វាហាក់ដូចជាលោកិយរង្គោះរង្គើនៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃអំពើបាប។ របៀបដែលការផឹកស្រានិងលេងល្បែងស៊ីសង ការស្រើបស្រាល និងការអាក្រាតកាយ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ភាពគគ្រិចនិងភាពកខ្វក់របស់មនុស្ស។ ហើយរបៀបដែលពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេអាចដឹងព្រះអម្ចាស់អើយ! តើមនុស្សទាំងនោះ ដែលស្លៀកពាក់បែបនោះក្នុងសម្លៀកបំពាក់ចាស់មិនបរិសុទ្ធ ហើយចេញទៅតាមផ្លូវនោះ តើពួកគេដឹងថាវាគ្មានអ្វីក្រៅពីសត្វល្អិតនិងធូលីទេ ប្រហែលជានៅសប្តាហ៍មួយទៀត សត្វល្អិតនឹងស៊ីរាងកាយនោះ ដែលពួកវាមានសិរីរុងរឿង? តើពួកគេដឹងថាដង្កូវស៊ុំនឹងស៊ីវាទេ ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ចដោយគ្មានព្រះ ដោយគ្មានព្រះគ្រីស្ទ គ្មានសង្ឃឹម លិចនៅក្នុងភាពអស់សង្ឃឹមយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដើម្បីត្រូវបានវិនាសយ៉ាងសាមញ្ញនៅឯការយាងមករបស់ទ្រង់? ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមប្រទានដល់យើងនូវសំឡេង—នៃការព្រមាន ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចព្រមានដល់ព្រលឹងទាំងអស់អំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលពួកគេកំពុងខិតជិតមកដល់។

49 នៅជាមួយយើងនៅថ្ងៃនេះ។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវ "ពាក្យនៃប្រាជ្ញា" ដូចដែលសាឡូម៉ូនធ្លាប់បាននិយាយនៅក្នុងសាស្តា ថាយើងនឹងក្លាយជា "អ្នកសាងសង់

ដ៏ឈ្លាសវៃ″ ដែលយើងនឹងក្លាយជា "អ្នកគង្វាលនៃក្រុមជំនុំនេះ។″ ហើយយើងអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដែលយើងស្វែងរកពាក្យដើម្បីនិយាយ ថាពួកគេនឹងជា—ពួកគេនឹងក្លាយជាស្នាដៃដែលនឹងចាប់បេះដូងដែលត្រូវការនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។

50 យើងមិនបានមកប្រមូលផ្ដុំនៅក្រោមដំបូលដ៏ក្ដៅនេះនៅថ្ងៃនេះទេ គ្រាន់តែឃើញ ប៉ុន្តែយើងបានមកទីនេះដោយសារយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយដោយសារយើងចង់ឮពីទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលយើងស្រឡាញ់ ហើយយើងចង់ឮព្រះបន្ទូលពីទ្រង់។ យើងមានអំណរគុណចំពោះអ្វីដែលយើងបានឮរួចហើយ។ វានឹងនៅជាមួយយើងយូរ។ ឥឡូវសូមប្រទានចំណែកដែលទ្រង់មានសម្រាប់យើងនៅថ្ងៃនេះ ដូចដែលយើងរង់ចាំទ្រង់ទៀត។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ និងសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

51 ឥឡូវនេះវាជា... [បងស្រីម្នាក់និយាយភាសាដទៃ បងប្រុសម្នាក់បកស្រាយ—អេដ។]

52 យើងមានអំណរគុណចំពោះការលើកតម្កើងទាំងនេះពីព្រះវិញ្ញាណ ពួកគេប្រាប់យើងហើយព្រមានយើងឱ្យមើលព្រះបន្ទូលដែលប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងនិយាយមកកាន់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយយើងមិនដឹងថាទ្រង់មានអ្វីសម្រាប់យើងទេ ប៉ុន្តែយើងដឹងថាត្រូវតែមានអ្វីមួយដែលទ្រង់នឹងនាំមក។ ប្រហែលជាសំណួរមួយស្ថិតនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ថាទ្រង់នឹងនិយាយវាតាមរយៈទីនោះ។ គាត់អាចនិយាយវាតាមរយៈសារនៅព្រឹកនេះ។ គាត់ប្រហែលជានិយាយវានៅយប់នេះនៅឯកម្មវិធី។ ទ្រង់ នៅកន្លែងណាមួយនៅថ្ងៃនេះ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមមើលទៅដូចជា ព្រមាននរណាម្នាក់ឱ្យចាប់យកព្រះបន្ទូល។

53 ឥឡូវនេះដើម្បីងាកទៅរកព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ អនុញ្ញាតឱ្យយើងចូលទៅក្នុងសៀវភៅនិក្ខមនំ សម្រាប់មេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។

54 តើអ្នកមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "អត់ទេ អត់មានរហូតដល់ម៉ោងប្រាំមួយល្ងាចនេះ។″—អេដ។] អត់ទេ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅម៉ោងប្រាំមួយរសៀលនេះ។

55 សូមចូលទៅកាន់ជំពូកទី១៧នៃនិក្ខមនំ ហើយចាប់ផ្ដើមជាមួយ—ជាមួយនឹងខទី៥ ខ្ញុំជឿថា ៥ខទី៦ និងខទី១៧ នៃនិក្ខមនំ។

ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងម៉ូសេថា ចូរឯងដើរទៅខាងមុនគេ ទាំងនាំពួកចាស់ទុំអ៊ីស្រាអែលទៅជាមួយ ហើយយកដំបង ដែលឯងបានវាយទឹកទន្លេនោះ ជាប់នៅដៃផង។

មើល អញនឹងឈរនៅមុខ...ឯងនៅលើថ្មដាហូរែប ត្រូវឲ្យឯង...វាយថ្មនោះ រួចនឹងមានទឹកចេញមកឲ្យគេផឹកហើយ នោះម៉ូសេក៏ធ្វើដូច្នោះ នៅមុខពួកចាស់ទុំនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

56 ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំគួរហៅអត្ថបទនេះថាជាអត្ថបទសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំចង់យករឿងនេះជាប្រធានបទសម្រាប់មេរៀនព្រឹកនេះ *ទឹកដែលធ្លាប់មានចេញពីថ្ម។*

57 យើងដឹងថាអ៊ីស្រាអែលតែងតែជាគំរូប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ក្រុមជំនុំ។ ពីព្រោះអ៊ីស្រាអែលគឺជារាស្ត្ររបស់ព្រះរហូតដល់ពួកគេចេញពីអេហ្ស៊ីប ហើយបន្ទាប់មកពួកគេគឺជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះពីព្រោះពួកគេត្រូវបានញែកចេញពីលោកិយទាំងមូល។

58 ហើយនៅពេលដែលយើងត្រូវបានញែកចេញពីលោកិយទាំងមូល បន្ទាប់មកយើងក្លាយជាក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែដរាបណាយើងជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយលោកិយទាំងមូល នោះយើងមិននៅក្នុងក្រុមជំនុំទេ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿជាក់ថាវាកាន់តែជ្រៅចាប់យកកន្លែងរបស់វា។ ឃើញទេ យើងមិនមែនជាក្រុមជំនុំទេ រហូតដល់យើងបានញែកចេញពីលោកិយ។ ញែកខ្លួនយើងចេញ ចេញពីចំណោមប្រជាជនមិនស្អាត កុំប្រព្រឹត្តជាមួយពួកគេ ហើយកុំធ្វើជាចំណែកនៃអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ កុំទឹមនឹមជាមួយអ្នកមិនជឿឡើយ ប៉ុន្តែញែកខ្លួនអ្នកចេញពីរបស់នៃលោកិយ។

59 ហើយនៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលនៅអេហ្ស៊ីប ពួកគេគឺជារាស្ត្ររបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានហៅចេញ ឬមានការចាកចេញ នោះពួកគេត្រូវបានហៅថាក្រុមជំនុំ ព្រោះពេលនោះហើយដែលពួកគេបានញែកខ្លួនចេញពីលោកិយទាំងមូល។

60 ហើយពាក្យថា*ក្រុមជំនុំ*មានន័យថា "បានហៅចេញ។" *និក្ខមនំ* "ចេញមក។" យើងម្នាក់ៗជាគ្រីស្ទាន មាននិរទេសនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ យើងមានពេលមួយ

ដែលយើងត្រូវបានហៅចេញពីក្នុងចំណោមសហការីរបស់យើង បានហៅចេញពីក្នុងចំណោមមនុស្សដែលយើងធ្លាប់ប្រកបជាមួយ ហើយក្លាយជាមនុស្សផ្សេង ដើម្បីដើរជាមួយមនុស្សផ្សេងគ្នាដែលធ្វើតាមរបៀបផ្សេង ហើយនិយាយផ្លូវផ្សេង។ វាគឺជាការចាកចេញនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

61 គំរូដ៏ល្អដែលអ៊ីស្រាអែលបានផ្តល់ឱ្យយើង អំពីពេលដែលព្រះបានហៅពួកគេចេញ។ ពួកគេមាននិរទេសមួយ ហើយបានចេញពីក្នុងចំណោម—ប្រជាជននៃពិភពលោក ហើយក្លាយជាប្រជាជាតិដាច់ដោយឡែកមួយចំពោះព្រះ ជាប្រជាជនពិសេស។ ពួកគេបានដើរនៅក្រោមស្រមោលនៃបល្ល័ង្កមេត្តា។ ពួកគេបានរស់នៅ និងដើរដោយបង្គោលភ្លើងដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បាននាំពួកគេពីស្រុកអេស៊ីប ទៅកាន់ទឹកដីដែលទ្រង់បានសន្យា។

62 ហើយ នៅក្នុងការធ្វើដំណើរនេះ ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ អ្នកដឹកនាំគឺលោកម៉ូសេ ជាហោរាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រេងតាំងជា—បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ គាត់ជាមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ គាត់កើតមកជាមនុស្សគោរពព្រះ។ ព្រះបានហៅគាត់តាំងពីម្តាយរបស់គាត់ សូម្បីតែមុនពេលនោះ ព្រះបានតែងតាំងគាត់មុនកំណើតនៃផែនដី ដើម្បីក្លាយជាអ្នកដឹកនាំជំនាន់នោះ ដើម្បីនាំយកការចាកចេញនេះទៅកាន់ប្រជាជន។

63 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ក្មេងតូចៗនៅទីនេះក្នុងរោងឧបោសថ ហើយមានសេចក្តីអធិប្បាយខ្លីសម្រាប់ពួកគេ ហើយប្រាប់ ឬផ្តល់ឧទាហរណ៍បន្តិចអំពីរបៀបដែលយ៉ុកិបិត របៀបដែលនាងបានអធិស្ឋាន នាងនិងអាំរ៉ាម ជាឪពុករបស់ម៉ូសេ អំពីការធ្វើអ្វីមួយអំពីការរំដោះប្រជាជន។ ហើយអាំរ៉ាមបានឃើញនិមិត្តរបស់ព្រះឈរ ឬទេវតាមួយ ចង្អុលទៅទិសខាងជើង ហើយប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយម៉ូសេតូចបានកើតមក។ ហើយពួកគេមិនខ្លាចបទបញ្ជារបស់ស្តេច និងការគំរាមកំហែងឡើយ។ ពួកគេបានដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ដាក់ដៃលើលោកម៉ូសេ ហើយបានដោះស្រាយវា។ ហ្នឹងហើយ។ មិនថាស្តេចមានបន្ទូលអ្វី ពិភពនយោបាយថាយ៉ាងម៉េច ឬនិយាយអ្វីផ្សេងទៀត ពួកគេដឹងថាព្រះបានដាក់ដៃលើលោកម៉ូសេ។ ដូច្នេះពួកគេមិនខ្លាចក្នុងការលែងគាត់ចេញទៅទេ នៅកណ្តាលចំណោមក្រពើ នៅពេលដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាយកកូនជនជាតិហេព្រើរ ទៅធ្វើជាចំណីដល់ក្រពើទាំងនោះនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេ

ត្រូវបានគេដាក់នៅក្នុងទូកតូចមួយ ហើយត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងចំណោមសត្វក្រពើ ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ដោយសារតែពួកគេមិនខ្លាចអ្វីទាំងអស់ ពួកគេដឹងថាព្រះមានព្រះហស្តលើលោកម៉ូសេ។

64 មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងអាចដឹងរឿងដូចគ្នានោះថា មេដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនទ្រង់ ហើយទ្រង់ជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើង ហើយមិនថាលោកិយនិយាយអ្វីទេ ហើយតើពួកគេសើចចំអកដាក់អ្នកប៉ុណ្ណា យើងដើរតាមអ្នកដឹកនាំរបស់យើង! ព្រះបានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឲ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើង។ ឃើញទេ? "បន្តិចទៀតលោកិយលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក ដរាបដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។" ដូច្នេះ អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងគឺនៅជាមួយយើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះយើងត្រូវតែធ្វើតាមអ្នកដឹកនាំនេះហើយធ្វើដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ហើយអ្នកដឹកនាំនេះនឹងមិននាំយើងចេញពីផ្លូវទេ ទ្រង់នឹងរក្សាយើងឱ្យនៅតាមផ្លូវនៃបទគម្ពីរគ្រប់ពេលវេលា។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងមិនទៅ*ម្ខាង*សម្រាប់អ្វីមួយ ហើយផ្ទេក*នេះ*សម្រាប់អ្វីមួយ។ គាត់នឹងនៅត្រង់ផ្លូវនៃបទគម្ពីរ។

65 ហើយម៉ូសេមានផ្លូវមួយដែលគាត់ត្រូវយកអ៊ីស្រាអែល ហើយដើរតាមកាត់សមុទ្រក្រហម ឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ ចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន។ វាមិនមែនជាម៉ូសេចេញពីជួរទេ។ វាមិនមែនជាព្រះចេញពីបន្ទាត់ទេ។ វាគឺជាមនុស្សក្រៅជួរ ដែលបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហា។ ដូច្នេះ ចូរយើងគិតពីរឿងទាំងនេះឥឡូវនេះ។ (អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។)

66 លោកម៉ូសេជាអ្នកដឹកនាំដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ទីបំផុត នៅពេលដែលគាត់បានបង្ហាញដល់មនុស្ស ដោយទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ដែលព្រះតែមួយគត់អាចធ្វើបាន គាត់បានធ្វើទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យទាំងនេះនៅចំពោះពួកចាស់ទុំនៃអ៊ីស្រាអែល និងនៅចំពោះមុខអ៊ីស្រាអែល រហូតដល់ពួកគេពេញចិត្តថាលោកម៉ូសេនេះគឺជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំងដែលត្រូវយកពួកគេចេញពីប្រទេសនេះ ទៅទឹកដីដ៏ល្អនោះដែលគេបានសន្យា។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដែលម៉ូសេបានធ្វើក្នុងព្រះនាមនៃព្រះ ពួកគេសុខចិត្តធ្វើតាមគាត់។ ហើយគាត់បានយកពួកគេចេញ នាំពួកគេឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម ឆ្លងកាត់ នៅ

លើដីស្ងួត ហើយចូលទៅក្នុងដំណើរទីរហោស្ថាន ដែលមានន័យថាពេលវេលានៃការសាកល្បង។

67 នៅពេលដែលមិត្តម្នាក់ទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គាត់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅលើដំបូល។ ប៉ុន្តែ មុនពេលដែលបុរសនេះអាចចូលមកក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បុគ្គលនេះ ដំបូងគាត់ត្រូវតែមានដំណើរការញែកជាបរិសុទ្ធ។ គាត់ត្រូវតែមានពេលវេលាសាកល្បងនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមានវា។ គាត់មានពេលវេលាសាកល្បងនេះ។ "កូនប្រុសគ្រប់រូបដែលមករកព្រះ ត្រូវបានគេវាយដំ ទទួលការប្រៀនប្រដៅ ទទួលការប្រដៅ។ ហើយប្រសិនបើយើងមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មបានទេ នោះវាបង្ហាញថាយើងមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ យើងជាទាសករ មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ" ព្រះគម្ពីរបានចែង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងអាចទ្រាំទ្រនឹងការប្រៀនប្រដៅដោយដឹងថា "អ្វីៗទាំងអស់ធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីសេចក្តីល្អដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ" បន្ទាប់មកយើងជាបុត្រានិងបុត្រីរបស់ព្រះ បន្ទាប់មកទ្រង់បានដៅចំណាំយើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរហូតដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់យើង។ ឃើញទេ នោះគឺជាការប្រៀនប្រដៅ ភាពតានតឹង រឿងដែលយើងឆ្លងកាត់។

ហើយអ៊ីស្រាអែល ជាប្រភេទប្រវត្តិសាស្ត្រ ត្រូវតែទទួលយកការប្រៀនប្រដៅនេះ។

68 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកគេបានចុះនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះជាម្ចាស់បានចាត់លោកម៉ូសេ។ រួចគាត់លាតដំបង ហើយចៃនិងសត្វល្អិតមកលើដី។ គាត់បានលាតសន្ទឹងឆ្ពោះទៅរកព្រះអាទិត្យ ហើយវាបានធ្លាក់ចុះ។ គាត់បានលាតសន្ទឹងលើទឹក ហើយពួកគេបានក្លាយជាឈាម។ ហេតុអ្វី អ៊ីស្រាអែលបានបញ្ចប់នៅកាណាន...នៅក្នុង—នៅហ្គោសិន គ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏រុងរឿង ព្រះអាទិត្យមិនដែលលិចទេ គ្រោះកាចមិនដែលវាយប្រហារពួកគេទេ ហេតុអ្វីពួកគេគ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏រុងរឿង!

69 ដូចអ្នកបានធ្វើនៅពេលដែលអ្នកបានសង្គ្រោះដំបូង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង បក្សីច្រៀងខុសគ្នា ហើយគ្រប់គ្នាគឺផ្អែមពិរោះ។ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺល្អមែនទែននៅពេលដែលអ្នកបានសង្គ្រោះដំបូង! បន្ទាប់មក ពេលវេលាសាកល្បងមកដល់ការប្រៀនប្រដៅ ពេលវេលាញែកជាបរិសុទ្ធ ការញែកខ្លួនអ្នកចេញពីលោកិយ

"ទុកចោលនូវទម្ងន់ដែលងាយរំខានអ្នក។" អ្នកជាបុរសម្នាក់ ត្រូវបញ្ឈប់ការជក់បារី ឈប់ផឹកស្រា បញ្ឈប់ការទៅបន្ទប់អាងទឹក ពិធីជប់លៀងពេញមួយយប់របស់អ្នក។ របស់ទាំងអស់នោះ អ្នកត្រូវតែញែកខ្លួនអ្នកចេញពីពួកគេ ដោយជំនឿលើព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ញែកខ្លួនឯងជាបរិសុទ្ធ! ស្ត្រីត្រូវទុកសក់របស់អ្នកវែង ពង្រីករ៉ូបរបស់អ្នក ហើយធ្វើដូចជាខុសពីអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់មាន។ ពេលវេលាបរិសុទ្ធ! ជាច្រើនដងពួកគេនឹងបះបោរហើយត្រឡប់ទៅវិញ មែនហើយ នោះមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ ឃើញទេ។ កូនរបស់ព្រះមើលទៅត្រង់កាល់វ៉ារី ហើយដឹងថាវាជាការល្អរបស់គាត់។

70 ដូច្នេះ ដំណើរការនៃពេលវេលានោះ ជាកន្លែងដែលការដួលរលំដ៏ធំបានមកដល់ នៅអ៊ីស្រាអែល។ នៅពេលដែលហ្វូងមនុស្សដ៏ធំនេះនៅក្នុងពេលវេលានោះមនុស្សចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចេញពីម្ខាងទៅម្ខាង។ ហើយនៅក្នុងការជជែករបស់ពួកគេ "មែនហើយ យើងសង្ឃឹមថាយើងត្រលប់ទៅអេហ្ស៊ីបវិញ។ ព្រលឹងរបស់យើងស្អប់នំបុ័ងស្រាលនេះ។" និយាយម្យ៉ាងទៀតទៅ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងយកវាជាប្រវត្តិសាស្ត្រឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយ។

71 ឥឡូវនេះនៅក្នុងសម័យទំនើប វានឹងជា "អូ រៀងរាល់យប់ថ្ងៃពុធ ការប្រជុំអធិស្ឋាន! រៀងរាល់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ត្រឡប់ទៅព្រះវិហារវិញ! តើយើងឮអ្វី? រឿងដូចគ្នា គ្រូអធិប្បាយក្រោកឈរហើយអធិប្បាយ ច្រៀងចម្រៀង ត្រឡប់ទៅត្រឡប់មក។" ឃើញទេ ហើយអ្នកគ្រាន់តែទៅជាជួរនៃភារៈកិច្ច។ អ្នកមិនមែនជាអ្នកថ្វាយបង្គំទេ។ អ្នកថ្វាយបង្គំទៅទីនោះដើម្បីថ្វាយបង្គំ ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនឯងនៅចំពោះព្រះរបស់គាត់ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ចំពោះសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ គ្រប់ព្រះបន្ទូល គាត់កាន់ជាប់នឹងវា។

72 ដូចជារឿងស្នេហា។ ប្រសិនបើអ្នកទៅជាមួយក្មេងស្រីព្រោះអ្នកដឹងថាវាជាភារៈកិច្ច ឬអ្នកទៅជាមួយក្មេងប្រុសម្នាក់ កាលអ្នកនៅក្មេង។ "ម៉ាក់ចង់ឱ្យខ្ញុំទៅជាមួយបុរសម្នាក់នេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចទ្រាំទ្រគាត់បានទេ។" អ្នកមិនបានទទួលអ្វីពីគាត់មកជួបអ្នកទេ។ ឬបើវាជាវិធីដូចគ្នាអំពីក្មេងស្រីទៅក្មេងប្រុសឬក្មេងប្រុសទៅក្មេងស្រី។ អ្នកទៅជាមួយនាង នាងធុញទ្រាន់នឹងអ្នក ម៉ាក់ចង់ឱ្យអ្នកទៅជាមួយនាងព្រោះនាងជាប្រភេទក្មេងស្រីដែលម៉ាក់ចូលចិត្ត។ ឃើញទេ វារំខានអ្នក មិនមែនជាស្នេហាទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនខ្វល់ អ្នកមិនចង់សម្អាត អ្នកមិនចង់ទៅ

ជួបនាងទេ។ ហើយវាជា...ហេតុអ្វី វាជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់មកជួបអ្នក ខ្ញុំអើយ អ្នកគ្រាន់តែចង់ឱ្យគាត់ប្រញាប់ ទៅផ្ទះវិញ។

73 នោះជាវិធីដូចគ្នានៅពេលដែលអ្នក "ហេតុអ្វីបានជាគាត់អធិប្បាយយូរម្ល៉េះ? ចុះរបស់*ទាំងអស់នេះ* និងអ្វីៗទាំងអស់?" ឃើញទេ អ្នកមិននៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ទេ។

74 ប៉ុន្ដែនៅពេលដែលអ្នកពិតជានៅជាប់នឹងគ្រប់ព្រះបន្ទូលទាំងអស់ ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបានព្រមានអ្នកនៅព្រឹកនេះ ឃើញទេ "នៅជាប់នឹងគ្រប់ព្រះបន្ទូល។" នោះប្រហែលជាអ្វីដែលទ្រង់កំពុងនិយាយជាមួយអ្នក។ ចាំមើល! វាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាជាការរីករាយក្នុងការទៅព្រះវិហារ ទោះក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ។ មិនថាវាក្ដៅ ត្រជាក់ ព្រងើយកណ្ដើយ មិនថាមនុស្សរអ៊ូរទាំ ស្រែកថ្ងូរ មិនថាពួកគេធ្វើអ្វីក៏ដោយ វានៅតែរីករាយក្នុងការស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បន្ទាប់មកអ្នកនៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ឃើញទេ អ្នកចូលចិត្តទៅព្រះវិហារ។

75 "មែនហើយ អូនសម្លាញ់ វាជាព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យម្ដងទៀត ខ្ញុំគិតថាយើងត្រូវងូតសម្អាតកូនៗហើយចុះទៅទីនោះ។ ខ្ញុំអើយ វាគួរឱ្យធុញណាស់!" ឃើញទេ អ្នកមិននៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ទេ។

76 ប៉ុន្ដែបើអ្នកពិតជាមានក្ដីស្រឡាញ់មែននោះ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចរង់ចាំរហូតដល់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមកដល់ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវចុះទៅទីនោះជាមួយពួកគេ។ ហើយយើងទទួលបាន ហើយចាកចេញ... ប្រជាជននៃព្រះ ពួកគេមិនធុញទ្រាន់នឹងអ្នកទេ។ ហេតុអ្វី ពួកគេ—ពួកគេជាបងប្អូនប្រុសស្រី។ ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា "អ្នកមានក្រាស់ស្អិតដូចស្ករសនៅព្រឹកត្រជាក់។" វា—វាមិនដំណើរការទេ វាគ្រាន់តែនៅជាមួយគ្នា អ្នកដឹងទេ តោងជាប់។ ឥឡូវនេះ នោះជាការបញ្ចេញមតិដ៏ឈ្លើយ ប៉ុន្ដែវា—វា—វាកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នកឱ្យដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ អ្នកឃើញទេ។ អ្នកនៅជាប់គ្នា។ ហើយកាន់តែត្រជាក់ វាកាន់តែស្អិត។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាគួរតែនៅជាមួយយើង។ កាន់តែត្រជាក់...

ពេលមិត្តនៅលើផែនដីបោះបង់ចោល
កាន់តែជិតស្និទ្ធនឹងទ្រង់!

77 ហើយអ្វីដែលយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែនដោយសារតែយើងជានរណាម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែវាជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគ្នាទៅវិញទៅមក ដែលយើងស្រឡាញ់អ្នកឃើញទេ។ វាជាព្រះដែលមាននៅក្នុងខ្លួនយើង ដែលយើងស្រឡាញ់។ ឥឡូវនេះយើងចូលចិត្តមកជាមួយគ្នា។ យើងធ្លាប់ច្រៀងចំរៀងចាស់:

សូមថ្វាយព្រះពរជាចំណងដែលចង
នៅសេចក្ដីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចខាងលើ។ (ឃើញទេ?)

ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចខាងលើ។

នៅចំពោះមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះវរបិតាយើង
យើងអធិស្ឋានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន
ការភ័យខ្លាចរបស់យើង ក្ដីសង្ឃឹមរបស់យើង គោលបំណង
  របស់យើងគឺមួយ
ការលួងលោមនិងការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើង។

78 ឃើញទេ? បាទ មែនហើយ! នៅពេលដែលនរណាម្នាក់បានទទួលពរ យើងទាំងអស់គ្នាសប្បាយចិត្តអំពីវា។ ពេលគេសោកសៅ យើងសោកសៅជាមួយគាត់។ យើង—យើងចង់នៅជាមួយគ្នា។ ឥឡូវនេះ នោះជាវិធីដែលយើងគួរតែធ្វើ។

79 ហើយនោះជារបៀបដែលអ៊ីស្រាអែលគួរតែធ្វើ។ ប៉ុន្តែវាក្លាយជាបន្ទុក "អូ នំប៉័ងស្រាលនេះ!" នំប៉័ងរបស់ទេវតា "មែនហើយ តើយើងខ្វល់ពីនំប៉័ងស្រាលនេះទេ? ព្រលឹងរបស់យើងស្អប់វត្ថុនេះ! ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺខុស។ ហើយ—និងនំម៉ាណាដែលចេញជារៀងរាល់យប់ ហេតុអ្វី យើងចង់បានខ្ទឹមសនិងដំបែដែលចេញពីអេហ្ស៊ីប។" អ្នកឃើញទេ ចិត្តរបស់ពួកគេមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរទេ។

80 ហើយនៅពេលដែលបុរសឬស្ត្រីចាប់ផ្ដើមត្អូញត្អែរអំពីការទៅព្រះវិហារ ពួកគេធុញទ្រាន់នឹងការទៅព្រះវិហារ ពួកគេមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរទេ។ ហ្នឹងហើយ។ មានអ្វីខុសនៅកន្លែងណាមួយ។

81 អូ ពេលអ្នកស្រឡាញ់ព្រះ ហើយគិតថាអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាទៅជាមួយគ្នា:

តើការប្រកបអ្វី ជាសេចក្ដីអំណរដ៏ទេវភាព
ពឹងផ្អែកលើដៃដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
អូ តើមានពរជ័យសន្តិភាពយ៉ាងណាដែលបាននៅជិត
ជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
ពឹងផ្អែកលើព្រះហស្តដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់។

អ្វី...យើងច្រៀងចំរៀងទាំងនោះ។

យើងចែករំលែកបញ្ហាទៅវិញទៅមក
បន្ទុកទៅវិញទៅមករបស់យើង
ហើយជាញឹកញាប់សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
ទឹកភ្នែកអាណិត។

ពេលយើងកាត់ចំណែក
វាផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរួបរួមគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថានឹងជួបគ្នាម្ដងទៀតនៅពេលប្រជុំអធិស្ឋាន
បន្ទាប់។ (បាទ មែនហើយ នៅតែចូលរួមនៅក្នុងចិត្ត!)

82 ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ ឃើញទេ អ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ពេលវេលាសាកល្បង មានកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ ទីរហោស្ថាន ពេលវេលាសាកល្បង។

83 អ៊ីស្រាអែល នៅក្នុងពេលវេលាសាកល្បងរបស់នាង នាងបានឈ្លោះប្រកែកគ្នា និង ច្របូកច្របល់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយស្អប់នំប៉ុង។ ហើយពួកគេចង់ត្រលប់ទៅអេហ្ស៊ីបវិញ។

84 ហើយបន្ទាប់មកពួកគេចាប់ផ្ដើមត្អូញត្អែរអំពីមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ។ អូ ពួកគេខ្លាចថាគាត់កំពុងនាំពួកគេឱ្យវង្វេង បន្ទាប់ពីគាត់បានបង្ហាញខ្លួនគាត់ជាអ្នកដឹកនាំ ហើយព្រះបានបង្ហាញថាគាត់គឺជាអ្នកដឹកនាំ។ "មែនហើយ ប្រហែលជាយើងបានសម្ដែងភាពនិយមជ្រុលបន្តិច។ ហើយ—ហើយប្រហែលជាយើងបានចុះ តាម

ជើងមនុស្សខុសទាំងអស់” ឬអ្វីមួយដូចនោះ ឃើញទេ ពួកគេកំពុងជជែកប្រឆាំងនឹងព្រះ និងប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ ព្រះនិងមេដឹកនាំរបស់ទ្រង់។

85 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងទៅដល់កន្លែងមួយដោយនិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាតើព្រះបន្ទូលមានន័យ*នេះ*ឬអត់” ហើយ “ខ្ញុំមិនដឹងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ខ្ញុំមានការសង្ស័យបន្តិចអំពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំស្គាល់អ្នកផ្សេងទៀតដែលមិនស្គាល់។” មែនហើយ ទៅអេហ្ស៊ីប។ ឃើញទេ?

86 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកពិតជាប្តេជ្ញាចិត្តនៅតាមផ្លូវ នៅត្រឹមត្រូវជាមួយមេដឹកនាំនេះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះបន្ទូល។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនៅជាមួយព្រះវិញ្ញាណ វានឹងរក្សាអ្នកនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វានឹងនាំអ្នកចុះតាមបន្ទាត់ ផ្លូវនៃព្រះបន្ទូល។ ហើយកុំខ្លាចវា។ វានឹងមិនឈឺចាប់អ្វីទេ វានឹងជួយអ្នកប្រសិន បើអ្នកឈឺចាប់។ វានឹងព្យាបាលការឈឺចាប់ទាំងអស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើ។

87 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា នៅតាមផ្លូវនេះ បន្ទាប់ពីពួកគេទទួលបានដូចនេះ ពួកគេមកដល់កន្លែងមួយរបស់ហោរេប។ និង ហា-ោ-រេ--ប ហោរេបបន្ទាប់មកយើងរកឃើញ...សូមបំបែកឈ្មោះនោះចុះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែល—ឈ្មោះ*ហោរេប*មានន័យថា “កន្លែងស្ងួត” ឬ “វាលខ្សាច់។”

88 ហើយនៅពេលដែលយើងចេញពីការប្រកបជាមួយគ្នានៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយចេញពីការប្រកបជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វានាំយើងទៅកន្លែងស្ងួត វាលខ្សាច់គ្មានអ្វីរស់ទេ អ្វីគ្រប់យ៉ាងមានស្នឹកនៅលើវា។ ឃើញទេ—វាលខ្សាច់ បំណែកនៃដើមត្រសក់តូចមួយដែលមានស្នឹកនោះនៅលើវា។ តើអ្នកដឹងទេថានោះជាអ្វី? នោះជាស្លឹកតូចដ៏មានតម្លៃដែលមិនមានទឹក វាគ្រាន់តែរុំខ្លួនវាយ៉ាងតឹងរហូតដល់ស្អិត។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកឃើញនរណាម្នាក់បែបនោះ ប្រហែលជាវាជាព្រលឹងដ៏មានតម្លៃដែលអាចត្រូវបានស្រោចទឹកត្រឹមត្រូវ វានឹងជាស្លឹកដែលត្រូវវាបានថែរក្សាបានល្អឬអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការនោះ វាត្រូវបានរុំដោយខ្លួនវារហូតដល់វាក្លាយជាផ្ទាំងមួយ គ្រាន់តែដាល់អ្វីគ្រប់យ៉ាង អ្នកដឹងទេ រកកំហុស។ អ្វីដែលវាត្រូវការគឺទឹកប៉ុណ្ណោះ។ ហ្នឹងហើយ។ វាគ្រាន់តែត្រូវការ—ការប្រជុំ ឬការបែកបាក់ការធ្វើឱ្យស្រស់ពីព្រះអម្ចាស់។ វានឹង—វានឹងលាតត្រដាងដោយខ្លួនឯង ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដាក់វាទៅក្នុងទឹក។

89 ប៉ុន្តែ នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេរស់នៅកន្លែងនោះត្រូវរងទុក្ខជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌនៃកន្លែងនោះ។ ហើយអ្នកដែលចង់រស់នៅក្នុងបរិយាកាសបែបនោះ ជាកន្លែងដែលអ្វីៗទាំងអស់គ្រាន់តែដាល់និងរអ៊ូរទាំ ហើយឈ្លោះប្រកែកគ្នាបែបនោះមែនហើយ អ្នកនឹងរស់នៅក្រោមបរិយាកាសនោះ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែយើងមិនចាំបាច់រស់នៅទីនោះទេ វាមិនចាំបាច់សម្រាប់យើងនៅទីនោះទេ។

90 ឥឡូវនេះ ហោរេបនេះគឺជាកន្លែងដែលព្រះបានបំបាក់ទឹកចិត្តជាមួយប្រជាជនដោយសារតែពួកគេបានវង្វេងចូលទៅក្នុងកន្លែងនេះ ហើយបានស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនេះ។ ហើយទ្រង់បាននាំពួកគេទៅទីនោះ ពីព្រោះពួកគេនឹងមិនដើរតាមផ្លូវ។ ពួកគេបានចុះពី—ផ្លូវធំ បានចុះនៅលើផ្លូវម្ខាងនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកវាបណ្តាលឱ្យព្រះធ្វើអ្វីមួយដែលអស្ចារ្យ។ ទ្រង់...បានធ្វើឲ្យព្រះឲ្យម៉ូសេយកដំបងជំនុំជំរះដែលទ្រង់បានជំនុំជំរះប្រជាជាតិ ហើយវាយថ្មដា ដើម្បីនាំមកនូវទឹក។

91 ឥឡូវនេះ មានមេរៀនដ៏ស្រស់ស្អាតមួយនៅទីនេះ ប្រសិនបើយើងអាចទទួលបានវា ឃើញទេ។ ហើយដោយសារតែយើងចេញពីអាហារ ហើយលោកិយចងភ្ជាប់ និងអ្វីៗ វាបណ្តាលឱ្យព្រះទទួលយកការជំនុំជំរះរបស់លោកិយ ហើយវាយព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ជាមួយវា នៅកាល់វ៉ារី ដើម្បីឲ្យយើងអាចមានសេរីភាព។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?

92 ឥឡូវនេះ ដើម្បីនាំមនុស្សទាំងនេះទៅទីទឹកខ្លះ បន្ទាប់ពីពួកគេបានទៅដល់ទីនោះ កន្លែងស្ងួតនេះត្រូវបានបង្កើតជាកាល់វ៉ារី។ ហើយនៅទីនោះព្រះបានប្រាប់ម៉ូសេ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយកដំបងនិងពួកចាស់ទុំ ចេញទៅ នោះខ្ញុំនឹងឈរនៅលើថ្មដានៅចំពោះមុខអ្នក។" ហើយថ្មនេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ លោកម៉ូសេ កាន់ដំបងដែលលោកបានកាត់ទោសជនជាតិអ៊ីស្រាអែល យកដំបងដូចគ្នានេះ ហើយវាយការជំនុំជំរះរបស់ព្រះនៅលើថ្ម។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ប្រជាជនដាក់លើដំបងនេះ។ ដែល គាត់គួរតែវាយប្រជាជន។ ជំនួសឱ្យការវាយមនុស្ស គាត់បានវាយថ្ម។ ហើយថ្ម តាមរយៈកិច្ចការរបស់ព្រះ បាននាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ នាំទឹកដល់មនុស្សដែលត្រូវវិនាស។ វាបាននាំមកនូវជីវិតដល់មនុស្សដែលស្លាប់។ ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះបានធ្វើដោយយក—ដំបងជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ហើយបង្វែរអំពើបាបរបស់ខ្ញុំនិងអំពើបាបរបស់អ្នកនៅជុំវិញដំបងនេះ ពេលដែលវាមកវាយយើង ប៉ុន្តែវាបានវាយប្រហារព្រះគ្រីស្ទ ថា*ទឹក*ចេញមកពីទ្រង់ ដែលមានន័យថា

"ព្រះវិញ្ញាណ" ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកពីទ្រង់ ដើម្បីប្រទានជីវិតដល់យើង។ ឥឡូវនេះយើងមានជីវិតអស់កល្ប។ ឥឡូវនេះ ថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះ យើងចង់កត់សម្គាល់។

93 ខ្ញុំបានឃើញគំនូរបញ្ញាជាច្រើននៃថ្មនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញការរិះគន់បំផុតមួយ មិនយូរប៉ុន្មានទេ រហូតដល់កន្លែងដែលមាន—ថ្មតូចមួយដាក់នៅលើកំពូលភ្នំ។ ហើយ—ហើយម៉ូសេត្រូវបានគេសន្មត់ថាបានវាយថ្មនេះ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានចុះនៅទីនោះជាមួយពែងតែ ឱ្យពួកគេផឹកចេញពីទឹកដែលធ្លាក់ចេញពីថ្មនេះ។ ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជាគំនិតរបស់នរណាម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

94 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលថ្មនេះបាននាំមកនូវទឹករបស់វា មានមនុស្សជាងពីរលាននាក់ ក្រៅពីគោ អូដ្ឋ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលបានផឹកក្នុងអាងពីវា។ វាជាមាត់ទឹកដែលហូរចេញពីទីនោះ!

95 នោះជាវិធីដែលពួកគេព្យាយាមធ្វើដាក់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃនេះ។ "វាគ្រាន់តែការប្រោះបន្តិច។" ឃើញទេ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យអ្នកជឿថាមានព្រះ។ ទេ។

96 វាជាទឹកដ៏បរិបូរណ៍! ដាវីឌបាននិយាយថា "ពែងរបស់ខ្ញុំអស់ហើយ!" វាគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។

97 មនុស្សខ្លាចវា។ មនុស្សខ្លះនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែខ្លាចបន្តិចថាខ្ញុំនឹងធ្វើបែប*នេះ*ឬបែប*នោះ* ឬប្រសិនបើខ្ញុំចូលទៅជ្រៅពេក។ ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកពីនរណាម្នាក់បានទៅឆ្ងាយពេក។" ប៉ុន្តែអ្នកមិនដែលចង្អុលទៅមួយនោះមិនបានទៅឆ្ងាយគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ឃើញទេ? បាទ ចុះយ៉ាងណាចំពោះអ្នកដែលមិនបានទៅឆ្ងាយ?

98 ឥឡូវនេះ យើងមានមនុស្សមួយចំនួនដែលបានចូលទៅក្នុងសាច់ឈាម ហើយបានដើរតាមជំហានខុស។ ហើយ—មិនមែនព្រះទេ ប៉ុន្តែមនុស្សបានទទួល... ដោយសារតែភាពជាអ្នកដឹកនាំមិនល្អជាដើម បានធ្វើឲ្យពួកគេដើរខុស ហើយពួកគេចូលទៅក្នុងភាពជ្រុលនិយម។ ហើយបន្ទាប់មកពិភពលោកទាំងមូលអារក្សចង្អុលពួកគេ "ឃើញទេ! ឃើញទេ!"

99 មែនហើយ ខ្ញុំសូមក្រោកឈរនៅព្រឹកនេះ ហើយចង្អុលត្រឡប់ទៅរករាប់លានដងទៀត ដែលមិនដែលសូម្បីតែចាប់ផ្តើម។ ចុះពួកគេវិញ? ឃើញទេ មើលស្ថានភាពរបស់ពួកគេ។ សូមមើលបុរសម្នាក់ដូចជាអែម៉ាន់នៅថ្ងៃនេះ ជាមួយនឹងខ្ពស់បំផុត... ពួកគេនិយាយថា "ពួកពេនទីកុស្តគឺគ្មានសីលធម៌និងសុជីវធម៌ ហើយពួកគេមិនបានទទួលការអប់រំទេ" និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដូចនោះ។ សូមក្រឡេកមើល អែម៉ាន់ ជាបុរសដែលមានការអប់រំខ្ពស់បំផុតនៅលើពិភពលោក។ ហើយគាត់បានសម្លាប់កុមារនិងស្ត្រីនិងបុរសប្រាំមួយលាននាក់ ប្រាំមួយលានព្រលឹង។ អ្នកមិនចង់ចង្អុលទៅនរណាម្នាក់ដូចនោះទេ។

100 ប៉ុន្តែក្មេងតូចខ្លះដែលមិនចេះអាន ពិបាក ប្រហែលជាឈ្មោះខ្លះនៃព្រះគម្ពីរខុស ហើយ ឬប្រហែលជានិយាយអ្វីមួយឬធ្វើអ្វីខុស ឬមានកំហុសខ្លះ កាសែតចង់សរសេរវានៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយនិយាយថា "ពួកគេមិនគួរឱ្យទុកចិត្តទេ។"

101 បើមិនអាចទុកចិត្តបាន ហេតុអ្វីមិនមានការអប់រំ រឿងនិងបញ្ហាដែលពួកគេមានសព្វថ្ងៃនេះ? សូមមើលអាដុលហ៊ីត្លែរ។ សូមក្រឡេកមើលខួរក្បាលរបស់ពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ។ មើលពួកគេ។ ពាក្យចាស់ថា "ទឹកជ្រលក់សម្រាប់ក្ងានគឺសម្រាប់ក្ងាន។"

102 អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺអាច ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បែងចែកអ្វីដែលត្រូវនិងខុស ហើយយកអ្វីដែលត្រូវនិងខុស។

103 ឥឡូវនេះ យើងបានរកឃើញថាកាល់វ៉ារីនេះដែលពួកគេមាន ហើយទឹកនៃជីវិតបានហូរចេញមកសម្រាប់ប្រជាជន។

104 ឥឡូវនេះ មនុស្សមួយចំនួនមានចិត្តនិងគំនិតរបស់ពួកគេ ដែលអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានផឹក ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបាននាំយកអូដ្ឋ ហើយចងខ្សែរបស់ពួកវានៅលើសេះរបស់ពួកគេ ជាដើម ហើយបានយកកូនរបស់ពួកវាហើយធ្វើដំណើរទៅកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយបានចាកចេញពីថ្មនៅទីនោះ ប្រោះ។ នោះគឺខុស។

105 ថ្មនោះដើរតាមពួកគេ ហើយទឹកនោះហូរតាមពួកគេ។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១០ ខ្ញុំជឿ ហើយខទី១១ អ្នកអាចរកឃើញវា "ថ្មដានោះហូរតាមអ៊ីស្រាអែល។" កន្លែងណាដែលពួកគេទៅតាំងពីថ្ងៃនោះមក ថ្មក៏ទៅជាមួយពួកគេ ហើយទឹកក៏ហូរតាមពួកគេ។

106 តើអ្វីទៅជាប្រភេទដ៏ស្រស់ស្អាត និង—ជាកន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាតនិងជាយុថ្កាសម្រាប់អ្នកជឿនៅថ្ងៃនេះ ដែលដឹងថាថ្មដែលត្រូវបានវាយម្តង ទឹកដែលធ្លាប់ហូរចេញពីកាល់វ៉ារី ទៅជាមួយយើងគ្រប់ទីកន្លែង! អូ ខ្ញុំអើយ! វាមិនត្រលប់ទៅកន្លែងខ្លះទេ ហើយនិយាយថា "មែនហើយ យើងមានទឹកកាលពីម្សិលមិញ នៅទីនោះ។" យើងមានទឹកនៅថ្ងៃនេះ នៅទីនេះ ព្រោះថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ! ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

107 ឃើញទេ ថ្មនោះបានដើរតាមអ៊ីស្រាអែល។ ពួកគេមិនដែលដើរតាមថ្មទេ ប៉ុន្តែថ្មបានដើរតាមពួកគេ។ អាម៉ែន។ អ៊ីស្រាអែលបានបន្តដំណើររបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ នោះហើយ គឺរក្សាផ្លូវត្រង់ ត្រង់ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ហើយថ្មនិងទឹកដើរតាមពួកគេ។

...ថ្មដាដើរតាមពួកគេ...

កូរិនថូសទីមួយប្រាប់អ្នកដូច្នេះ ជំពូកទី១០។ ត្រូវហើយ។

...ថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

108 ព្រះបានទទួលយកការជំនុំជំរះរបស់ប្រជាជន ហើយដាក់ពួកគេលើព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានវាយទ្រង់។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេថាមានស្នាមប្រេះនៅក្នុងថ្ម ចាប់ពីពេលនោះមក? ថ្មមានស្នាមប្រេះនៅក្នុងនោះ ជាកន្លែងដែលលោកម៉ូសេបានវាយ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទមានស្លាកស្នាម នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានគេវាយ "ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ហើយដោយស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" ពីជីវិតនោះចេញមកទឹកនៃជីវិតដែលយើងរីករាយណាស់នៅថ្ងៃនេះ!

109 ឥឡូវនេះ ដើម្បីទទួលបានជីវិតនេះ សូមចាំថា ជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅជាមួយក្រុមជំនុំ។ ហាលេលូយ៉ា! អូ ប្រសិនបើយើងអាចបោះយុថ្កាគំនិតរបស់យើងនៅទីនោះសម្រាប់ដប់នាទីបន្ទាប់! ព្រះគ្រីស្ទមិនចាកចេញពីក្រុមជំនុំទេ។ "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃផែនដី។" វាគឺជាមនុស្សដែលចាកចេញពីព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនព្រះគ្រីស្ទចាកចេញពីមនុស្សទេ។ មនុស្សចាកចេញពីវា ដោយការមិនជឿរបស់ពួកគេ។ ពួកគេចាកចេញពីព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនព្រះគ្រីស្ទចាកចេញពីមនុស្សទេ។

110 អ៊ីស្រាអែលបានចាកចេញពីមាត់ទឹក មិនមែនមាត់ទឹកចាកចេញពីអ៊ីស្រាអែលទេ។ ឃើញទេ? ដ្បិត ព្រះគម្ពីរបានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា "ថ្មនិងទឹកដើរតាមអ៊ីស្រាអែល។" បានដើរតាមពួកគេ! គ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេទៅ វាក៏បានទៅដែរ។

111 អូ ខ្ញុំចង់ ព្រឹកនេះ ប្រសិនបើយើងមានពេល ត្រឡប់ទៅជំពូកទី១នៃយ៉ូស្វេ ដែលជាកន្លែងដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្រប់ទីកន្លែងដែលជើងរបស់អ្នកនឹងជាន់ ខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យអ្នក។ កន្លែងណាដែលឯងទៅ នោះព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯង គង់នៅជាមួយឯង។ ចូរអ្នកកុំខ្លាចនរណាឡើយទេ។ ចូរក្លាហានឡើង! នៅកន្លែងណាដែលអ្នកបោះជំហាន ខ្ញុំនៅទីនោះជាមួយអ្នក មិនថានៅកន្លែងណាក៏ដោយ។" ព្រះទៅជាមួយយ៉ូស្វេ!

112 ព្រះដដែលទៅជាមួយក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ។ តោះផឹកទឹកពីប្រភពទឹកនេះ។ កន្លែងណាដែលអ្នកបោះជំហាន នោះគឺជាកន្លែងដែលព្រះនឹងនៅជាមួយអ្នក ដើម្បីស្រោចទឹកនិងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិត។ "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ចរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃសម័យកាល។" ព្រះគ្រីស្ទនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ច្បាប់របស់ព្រះ។

113 ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "ដូច្នេះ បងប្រុសប្រាណហាំ ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនធ្វើអ្វីដែលយើងគួរធ្វើ? តើអំណោយទានរបស់យើងនិងរបស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំមិនប្រែពណ៌ទៅកន្លែងណាទេឬ? តើក្រុមជំនុំរបស់យើងមិនលើកឡើងទៅកន្លែងដែលវាគួរតែនៅយ៉ាងម៉េច?" ប្រជាជននៅក្នុងពេលវេលាសាកល្បង ធ្លាក់ចុះដូចជាអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើ។ ពួកគេគិតថាព្រះបានចាកចេញពីពួកគេ។

114 ប៉ុន្តែ សូមចាំថា ថ្មដាមិនដែលចាកចេញពីអ៊ីស្រាអែលទេ។ អ៊ីស្រាអែលបានចាកចេញពីថ្មដា វាភ្លេចអំពីថ្មដែលនៅជាមួយពួកគេគ្រប់ពេលវេលា។ វាគឺនៅទីនោះ បានទៅជាមួយពួកគេរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ "វាបានដើរតាមពួកគេ។" វាមិនមែននៅឆ្ងាយពីការនិយាយទេ។ វាមិននៅឆ្ងាយពីការស្តាប់ទេ។ ឬវាមិនអាចមើលឃើញពីចម្ងាយទេ។

115 ហើយក៏មិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទដែរ! ជាមួយនឹងក្រុមជំនុំថ្ងៃនេះ ទ្រង់មិននៅឆ្ងាយពីការនិយាយទេ។ អ្នករាល់គ្នាខ្លះបានឈប់ជឿ ហើយធ្វើអ្វីដែលខុស ហើយអ្នកបានបាត់បង់អំណរនោះ ហើយទឹករបស់អ្នកក៏រីងស្ងួត។ ទ្រង់នៅតែមានបន្ទូលពី

ចម្ងាយសម្រាប់អ្នក។ ទ្រង់តាមអ្នក។ ទ្រង់ជ្រាបរាល់ចលនាដែលអ្នកធ្វើ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកធ្វើ។ ទ្រង់ចង់ឮអ្នកហៅទ្រង់នៅកន្លែងកើតហេតុ។

116 ហើយចលនាពេនទីកុស្ដដ៏អស្ចារ្យនេះនៅថ្ងៃនេះ ព្រះកំពុងរង់ចាំអ្នកដើម្បីហៅទ្រង់នៅលើឆាក។ អ្នកមិននិយាយចម្ងាយជាមួយទ្រង់ទេ។ ទោះបីជាយើងបានធ្វើខុស ហើយបានធ្វើបាប ហើយបែរខ្នងដាក់ទ្រង់ ហើយ—ហើយបានធ្វើអ្វីដែលយើងមិនគួរធ្វើ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង។ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយយើង។

117 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ទឹកបានហូរតាមកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។" ពេលពួកគេស្រេក ពួកគេដឹងថាទឹកជិតមកដល់ហើយ។

118 ឥឡូវនេះ រឿងទាំងនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់។ ប្រព័ន្ធទាំងអស់របស់ព្រះត្រូវបានដាក់ដោយច្បាប់។ ឥឡូវនេះយើងនឹងយក...សូមឈប់មួយនាទី។

119 ចូរយើងយកពិភពលោក។ វាត្រឡប់មកវិញ រៀងរាល់ម្ភៃបួនម៉ោងវាធ្វើឱ្យមានបដិវត្តន៍ពេញលេញ ល្អឥតខ្ចោះ នោះ...យើងមិនអាចធ្វើបានជាមួយនឹងវិទ្យាសាស្ត្ររបស់យើងទាំងអស់ ដើម្បីបង្កើតនាឡិកាដើម្បីរក្សាពេលវេលាដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ រាល់ពេលមួយ នាឡិកាល្អបំផុតដែលពួកគេធ្លាប់ផលិតក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ នឹងទទួលបានឬបាត់បង់ជាច្រើននាទី។ ប៉ុន្តែពិភពលោកមិនដែលបរាជ័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលនាងមាននៅទីនោះគឺគ្រប់វិនាទី។ វាល្អឥតខ្ចោះរហូតដល់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រសព្វថ្ងៃនេះ តារាវិទូអាចប្រាប់អ្នកថា ក្នុងរយៈពេលម្ភៃឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះឬហាសិបឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះទៅ ព្រះអាទិត្យនិងព្រះច័ន្ទនឹងឆ្លងកាត់គ្នាទៅវិញទៅមក។ នៅពេលដែលវាបង្វិលរង្វង់ម្ភៃបួនម៉ោង ហើយវាបង្វែរពេលវេលារបស់វាជុំវិញគន្លងសម្រាប់មួយរដូវកាល វាមិនខកខានទ្រនិចណាមួយទេ។ ហាលេលូយ៉ា! វាល្អឥតខ្ចោះ ពីព្រោះវាដំណើរការតាមច្បាប់របស់ព្រះ។

120 ពួកគេដឹងច្បាស់ថានៅពេលណាដែលជំនោរនឹងរលត់ទៅ ត្រឹមតែមួយនាទីប៉ុណ្ណោះ ព្រោះពួកវាដឹងថាព្រះច័ន្ទលិចចុះនៅពេលណា។ ហើយព្រះបានរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់លំដោយដោយច្បាប់។ ហើយនៅពេលដែលព្រះច័ន្ទលិចចុះ ជំនោរនឹងទៅជាមួយវា។ នៅពេលដែលព្រះច័ន្ទរះឡើង ជំនោរមកជាមួយវា។ ហើយពួកគេដឹងយ៉ាងច្បាស់ ដោយពេលវេលាថា តើពេលណាព្រះច័ន្ទនឹងលិចចុះ។ ពួកគេអាចដាក់វានៅលើប្រតិទិនអាល់ម៉ាណាក់ជាច្រើនឆ្នាំខាងមុខ ហើយ

ប្រាប់អ្នកដល់នាទី ពេលដែលជំនោរនឹងចាប់ផ្ដើមធ្លាក់ចុះ។ ប្រាកដណាស់ ព្រោះនោះជាវិធីដែលព្រះច័ន្ទនឹងចេញទៅ ព្រោះវាត្រូវបានកំណត់តាមលំដាប់នៃច្បាប់របស់ព្រះ។

121 ខ្ញុំកំពុងឈរនៅថ្ងៃមុន ក្បែរបឹង មីឈីហ្កែន។ ហើយខ្ញុំបានទៅបឹងស៊ូភៀរីនៅលើផ្លូវរបស់ខ្ញុំទៅប្រទេសកាណាដា ដែលជាដងទឹកដ៏ធំនោះ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំគិតថា "តើវាឆ្លងកាត់ទឹកត្រង់នេះប៉ុន្មានម៉ាយ?" ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីខ្ញុំឆ្លងកាត់មីច-...ឬបឹងស៊ូភីយូ ខ្ញុំនឹងចូលមករដ្ឋមីឈីហ្កែនស្ទើរតែទឹកស្មើគ្នា។ ហើយទៅទីនោះ ពីបឹងឧត្តមទៅបឹងមីឈីហ្កែន ពីបឹងមីឈីហ្កែនដល់បឹងអនតារីយ៉ូ និងគ្រាន់តែ...និងហ៊្យូរ៉ុន និងបឹងទាំងអស់រួមគ្នា។ តើមានប៉ុន្មានពាន់លានដងរាប់ពាន់លានដង ហើយទឹកសាបរាប់មិនអស់ដាក់នៅក្នុងបឹងនោះ!

122 ហើយនៅទីប្រជុំជននេវ៉ាដា និងអារីហ្សូណា ម៉ិកស៊ិកថ្មី រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាខាងកើត ដាក់រាប់លានហិចតានៃដីស្ងួត ដែលឆេះ។ នោះពិតជាមានជីជាតិណាស់ បើទឹកនោះអាចឡើងលើដីនោះ ប្រជាជាតិនេះអាចចិញ្ចឹមផែនដី ដោយគ្មានមនុស្សណាដែលស្រេកឃ្លានទៀតឡើយ ហើយមានអតិរេកដើម្បីបោះទៅក្នុងសមុទ្រ។ ត្រូវហើយ! រាប់លានហិចតាដែលនឹងដាំដំឡូងនិងស្ពៃក្ដោបរាប់លានតោន និងសណ្ដែកនិង—និងសាឡាត់ និងរ៉ាឌីសនិងសេលើរី និងត្រសក់និងអ្វីផ្សេងទៀត។ ដីនឹងដុះឡើង វា—វាគ្រាន់តែចង់បានទឹក។

123 ហើយនៅទីនេះគឺជាទឹកឡើងនៅ*ទីនេះ* ហើយនេះគឺជាដីចុះនៅ*ទីនេះ*។ ឥឡូវនេះយើងអាចមើលឃើញវា ហើយយើងដឹងថាវានឹងបង្កើតផល ព្រោះយើងអាចសាកល្បងទឹកឃើញថាវាស្រស់ ហើយសាកល្បងដីហើយឃើញថាវាមានជីជាតិ។ ឥឡូវនេះ បំណងប្រាថ្នាទាំងអស់ដែលយើងអាចធ្វើបាន នឹងមិនដាក់វាជាមួយគ្នាទេ។ ប៉ុន្តែ មានច្បាប់មួយ ហើយច្បាប់នោះគឺជាទំនាញ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងនឹងធ្វើការតាមទំនាញផែនដី យើងអាចស្រោចទឹកគ្រប់ផ្នែកនៃដីនោះ យកទឹកពីបឹងហើយស្រោចវា។ ប៉ុន្តែយើងនឹងត្រូវធ្វើការតាមច្បាប់ទំនាញ។ យើងមិនអាចប៉ងឱ្យវានៅទីនោះបានទេ។ យើងមិនអាចស្រែកវាឱ្យនៅទីនោះបានទេ។ យើងមិនអាចនិយាយឱ្យវានៅទីនោះបានទេ។ យើងត្រូវធ្វើការតាមច្បាប់ទំនាញ ដើម្បីយកវានៅទីនោះ។ ព្រះដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងច្បាប់។

124 នៅទីនេះខ្ញុំកំពុងគិត ខ្ញុំមិនដឹងថាតើខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់អ្នករឿងនេះឬអត់ទេ។ ខ្ញុំបានចុះទៅរដ្ឋ កេនតាគី បរបាញ់សត្វកំប្រុក ជាមួយបងប្រុស វូដ ប្រហែលមួយឆ្នាំមុន។ ហើយយើង...សត្វកំប្រុកគឺកម្រណាស់ ដូច្នេះយើងបានទៅផ្ទះមិត្តម្នាក់ដើម្បីស្វែងយល់ពីការបរបាញ់។ បុរសម្នាក់មានដីជាច្រើនហិចតា ហើយនៅលើដីនេះមានឈើជាច្រើន។ ប៉ុន្តែបងប្រុសវូដបានប្រាប់ខ្ញុំថា "បុរសនោះជាមនុស្សមិនស្មោះត្រង់។ គាត់—គាត់ជាអ្នកមិនជឿ។" ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថាគាត់បានស្គាល់គាត់ ដូច្នេះគាត់...ឬឪពុករបស់គាត់ស្គាល់គាត់ គាត់នឹងទៅសួរថាតើយើងអាចមានការអនុញ្ញាតឱ្យទៅបរបាញ់ដែរឬទេ។

125 យើងបានបើកឡានទៅកន្លែងសុភាពបុរសនោះ។ ហើយគាត់និងបុរសម្នាក់ទៀត ពួកគេទាំងពីរមានអាយុចិតសិបឆ្នាំ ពួកគេកំពុងអង្គុយនៅក្រោមដើមផ្លែប៉ោម។ ហើយលោកវូដបានចូលទៅជួបបុរសនេះ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់គាត់ថា "តើខ្ញុំអាចបរបាញ់នៅកន្លែងរបស់អ្នកបានទេ?" ហើយគាត់បានតបថា "មែនហើយ" គាត់បានបន្តថា "មិនអីទេ។" គាត់បានបន្តទៀតថា "តើអ្នកជាវូដអ្វី? តើអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ជីមវូដឬ?"

គាត់បានឆ្លើយថា "បាទគឺខ្ញុំ។"

126 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ លោកតាជីមគឺជាមនុស្សស្មោះត្រង់ អ្វីជាដើម។" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកអាចបរបាញ់គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកចង់នៅកន្លែងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានដី*ជា-ច្រើន*រយហិចតានៅទីនេះ តាមសម្រួលចុះ។ ចុះទៅកន្លែងណាដែលអ្នកចង់ទៅ។ គ្រាន់តែធ្វើខ្លួនឱ្យដូចនៅផ្ទះអ្នក។"

127 ខ្ញុំបានអង្គុយនៅក្នុងឡាន ព្រោះខ្ញុំគិតថាគ្រូអធិប្បាយនិងមនុស្សមិនស្មោះចូលជាមួយគ្នាមិនចុះទេ ប្រសិនបើយើងនឹងសុំការពេញចិត្តពីអ្នកមិនស្មោះត្រង់។

128 ដូច្នេះមួយសន្ទុះក្រោយមក បងប្រុសវូដបាននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះតើខ្ញុំអាចយកគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំទៅជាមួយខ្ញុំបានទេ? ខ្ញុំគិតថាវាមិនអីទេសម្រាប់គាត់ក្នុងការមកជាមួយ។"

129 ហើយបុរសចំណាស់ម្នាក់នេះបែរមករកកំប៉ុងរបស់គាត់ ហើយគាត់និយាយថា "វូដ តើអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកបានឱនក្បាលចុះរហូតដល់អ្នកត្រូវតែមានគ្រូអធិប្បាយជាមួយអ្នកគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ?"

130 ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគិតថា បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំគួរតែចេញពីឡាន។ ដូច្នេះខ្ញុំចុះពីឡាន ហើយនិយាយជាមួយបុរសចំណាស់ពីរបីនាទី។ ហើយគាត់បានឱ្យខ្ញុំដឹងភ្លាមៗថា គាត់គ្មានប្រយោជន៍ច្រើនសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយទេ ព្រោះគាត់គិតថាពួកគេកំពុងនិយាយអំពីអ្វីមួយដែលពួកគេមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។

131 គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេគ្រាន់តែលើកឡើងនូវអ្វីដែលពួកគេមិនបានដឹងសោះ។ មែនហើយ" គាត់បាននិយាយថា "នៅពេលដែលបុរសម្នាក់និយាយជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ឱ្យគាត់ដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ។" ឥឡូវនេះ នោះជាអារម្មណ៍ល្អ។ នោះជាអារម្មណ៍ល្អ។ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់និយាយជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យគាត់និយាយ*អ្វី-ផ្សេងទៀត* ដោយស្មានថាគាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំចង់ឱ្យគាត់និយាយអ្វីមួយដែលគាត់ដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី។" មែនហើយ ខ្ញុំគោរពវា។ ខ្ញុំគោរពវានៅក្នុងសុភាពបុរសចាស់។

132 ដូច្នេះហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ពិតណាស់ នោះគឺជាគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។"

133 ហើយគាត់បាននិយាយថា "មានគ្រូអធិប្បាយម្នាក់ដែលមកទីនេះនៅក្នុងប្រទេសនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ដែលមានការប្រជុំនៅអែកតុន។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "គ្រូអធិប្បាយនេះ នៅយប់មួយ ជាអ្នកចម្លែកនៅក្នុងប្រទេស បាននិយាយទៅកាន់—ស្ត្រីម្នាក់ដែលកំពុងអង្គុយនៅក្នុងទស្សនិកជនថា 'អ្នកមានកន្សែងដៃនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកគឺជាលោកស្រី*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ ហើយអ្នកមានប្អូនស្រីឈឺនៅលើភ្នំនៅទីនេះ។ ឈ្មោះរបស់នាងគឺ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។ នាងជិតស្លាប់ដោយជំងឺមហារីកក្រពះ។' ហើយនិយាយថា 'យកកន្សែងដៃនេះដាក់លើប្អូនស្រីរបស់អ្នក ហើយប្រាប់នាងថា "ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា នាងនឹងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែនឹងរស់នៅ។"'"

134 គាត់បាននិយាយថា "ស្ត្រីដដែលនេះគឺជាមិត្តរបស់យើង។" ហើយបាននិយាយថា "យើងបានយកកន្សែងដៃរបស់ស្ត្រីម្នាក់នេះនេះឡើងនៅទីនោះ ឬបុរសម្នាក់នេះ អ្វ៊ូ បុគ្គលនោះ..." ដំបូងគាត់បាននិយាយថា "ស្ត្រីម្នាក់នេះ ប្រពន្ធខ្ញុំ និងខ្ញុំបានទៅទីនោះនៅព្រឹកនោះ ហើយបានយក រង់ចាំស្ត្រីម្នាក់នេះ។ ហើយនាងធ្ងន់ធ្ងរណាស់! គ្រូពេទ្យបានបោះបង់ចោលនាង ជាយូរមកហើយ។ នាងធ្ងន់ធ្ងរ

ណាស់រហូតដល់យើងត្រូវផ្លាស់នាងនៅក្នុងកំរាលមួយ លើកនាងឡើងដើម្បីដាក់នាងនៅលើគ្រែ យកនាងត្រឡប់មកវិញ។ បង្វែរនាងទៅក្នុងកំរាល នាងធ្ងន់ធ្ងរណាស់។" គាត់ថា "យប់មួយ នៅទីនោះ មានសំលេងដូចជាមាននរណាម្នាក់បានស្លាប់។"

135 នោះគឺជាបេននៅទីនោះ ជាមួយនឹងកន្សែងដៃនោះ យកវាទៅទីនោះ។ ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាអ្នក មែនទេ បេន? [បងប្រុសបេនប្រាយអាននិយាយថា "អាម៉ែន។ អាម៉ែន។"—អេដ។] វាគឺជាបងប្រុសបេននៅទីនោះ យកកន្សែងដៃនោះ ព្រោះគាត់បានយកស្ត្រីទៅទីនោះ។

136 ហើយនិយាយថា "នៅព្រឹកបន្ទាប់ នាងបានញាំនំផ្លែប៉ោមចៀន។" ហើយបាននិយាយថា "នាងមិនត្រឹមតែធ្វើការងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនាងធ្វើការងាររបស់អ្នកជិតខាង។ នាងមានសុខភាពល្អណាស់!" គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់។ បើខ្ញុំធ្លាប់ឃើញគ្រូអធិប្បាយនោះ គាត់ដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្វី" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយគាត់។"

137 បងប្រុសវ៉ូដមើលមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានមើលគាត់។ ឈរនៅទីនោះ ដោយកខ្វក់និងបែកញើស និងប្រឡាក់ ដោយព្រោះបានបោះជំរុំនៅក្នុងព្រៃ ហើយ—និងឈាមកំប្រុកពាសពេញខ្លួនយើង។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "គឺ...អ្នកមានន័យថាអ្នកអាចនិយាយជាមួយអ្នកនេះ ហើយគាត់នឹងប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលគាត់ធ្វើវា?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ លោក នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ នោះហើយជា—នោះជារឿងល្អ។"

138 ខ្ញុំកំពុងញាំផ្លែប៉ោមមួយផ្លែរបស់គាត់។ អាវពណ៌លឿងចាស់បានពាក់វានៅទីនោះ អ្នកដឹងទេ នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះក្នុងឆ្នាំនោះ ក្នុងខែសីហា។ ដូច្នេះខ្ញុំមានផ្លែប៉ោមតូចនេះ ហើយខ្ញុំបានញាំវា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាផ្លែប៉ោមល្អណាស់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើដើមនោះនៅទីនោះយូរប៉ុណ្ណាហើយ?"

139 "អូ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានដាំដើមឈើនោះនៅទីនោះសាមសិបឬសែសិបឆ្នាំមុន ឬយូរជាងហ្នឹង។"

140 "បាទ មែនហើយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់សួរអ្នកមួយសំណួរ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនៅលើពិភពលោក...ខ្ញុំឃើញផ្លែប៉ោមទាំងនោះបានធ្លាក់ចុះពីដើមឈើនោះ ហើយស្លឹករបស់វាកំពុងធ្លាក់ចុះ ហើយនៅទីនេះវាមានតែនៅពាក់កណ្ដាលខែសីហាប៉ុណ្ណោះ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងមិនមានសូម្បីតែរបស់ស្រស់ត្រជាក់ យើងមិនមានសូម្បីតែរបស់បង្កកឬអ្វីក៏ដោយ ប៉ុន្តែស្លឹកទាំងនោះកំពុងជ្រុះចេញពីដើមឈើនោះ។ ហេតុអ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "ទឹកបានចាកចេញពីដើមឈើ។"

"អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើវាទៅណា?"

គាត់បាននិយាយថា "ចុះទៅក្នុងឫស។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បន្ទាប់មកតើវានឹងនៅទីនោះរយៈពេលប៉ុន្មាន?"

គាត់បាននិយាយថា "រហូតដល់រដូវផ្ការីក។"

141 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បន្ទាប់មកវានឹងត្រលប់មកវិញ ហើយនាំយកស្លឹកថ្មីសម្រាប់ជាម្លប់ និងផ្លែប៉ោមថ្មីដើម្បីបរិភោគ។"

គាត់បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។"

142 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ លោក។ អ្នកនិយាយអំពីអ្នកទាំងនេះដែលមិនដឹងថាពួកគេកំពុងនិយាយអំពីអ្វី។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកអាចពន្យល់ខ្ញុំពីអ្វីដែលភាពវៃឆ្លាតធ្វើឱ្យបឹងនោះចាកចេញពីដើមឈើនោះបានទេ? ប្រសិនបើវានៅទីនោះពេញមួយរដូវរងា ដើមឈើនឹងងាប់។ អ្នកនឹងសម្លាប់ដើមឈើ។ មេជីវិតគឺនៅក្នុងបឹងនោះ។" ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "វានឹងសម្លាប់ដើមឈើ។ អ្វីដែលភាពវៃឆ្លាតធ្វើឱ្យបឹងនោះចេញពីដើមឈើនោះ ចុះទៅក្នុងឫស ហើយស្នាក់នៅរហូតដល់រដូវផ្ការីក ហើយបន្ទាប់មកត្រលប់មកវិញហើយនាំយកផ្លែប៉ោមខ្លះទៀត?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដាក់ទឹកនៅក្នុងធុងមួយហើយដាក់វានៅលើបង្គោល ហើយមើលថាតើនៅក្នុងខែសីហាវានឹងចុះទៅបាតនៃឫសហើយត្រឡប់មកវិញនៅនិទាឃរដូវ។ ឃើញទេ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានច្បាប់ខ្លះមានច្បាប់នៃធម្មជាតិ។ បញ្ញាខ្លះកំណត់ច្បាប់នេះតាមលំដាប់លំដោយ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ភាពវៃឆ្លាតដូចគ្នាត្រូវតែដំណើរការតាមច្បាប់នោះ ដែលវាហូរចូលទៅក្នុងឫសនៃដើមឈើ ហើយត្រឡប់មកវិញ។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលគិតរឿងនេះទេ។"

143 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកអាច...ប្រសិនបើអ្នកអាចរកឃើញភាពវ៉ែឆ្លាតដែលធ្វើឱ្យរុក្ខជាតិនោះចេញពីមែកធាងដើមឈើនោះ ចុះចូលទៅក្នុងឬសហើយត្រឡប់មកវិញ នោះជាភាពវ៉ៃឆ្លាតដដែលដែលបានប្រាប់ខ្ញុំនៅទីនោះនៅយប់នោះ 'ទៅដាក់កន្សែងលើស្ត្រីនោះ។'"

គាត់បាននិយាយថា "ហើយអ្នកគឺជាគ្រូអធិប្បាយនោះឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោក នោះត្រូវហើយ។"

144 កាលពីឆ្នាំមុនខ្ញុំបានទៅ (គាត់បានទៅឆ្ងាយ) ហើយនៅពេលដែលស្ត្រីមេម៉ាយរបស់គាត់កំពុងអង្គុយនៅលើរានហាល បេះផ្លែប៉ោមចេញពីដើមឈើដដែលនោះ។ បងប្រុស...ជាដំបូងគេនឹងបណ្តេញយើងចេញ ពួកគេមិនដឹងថាយើងជានរណាទេ។ ហើយខ្ញុំបានទៅប្រាប់នាងអំពីវា ថាយើងបានទទួលការអនុញ្ញាតពីគាត់។ ហើយបានប្រាប់អំពីវា បាននិយាយថា "គាត់បានសារភាពពេញលេញអំពីព្រះគ្រីស្ទមុនពេលគាត់ស្លាប់។"

145 អ្នកឃើញទេ តើដើមឈើនោះជាអ្វី ដែលភាពវ៉ៃឆ្លាតរត់ចុះ? វាជាច្បាប់។ វាជាច្បាប់ដែលព្រះបានកំណត់តាមលំដាប់លំដោយ។ ហើយច្បាប់នោះគឺជាច្បាប់របស់ព្រះដែលនឹងថែរក្សាប្រធានបទនេះ។ អាម៉ែន។

146 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកយំប៉ុណ្ណាទេ ហើយនិយាយ—និយាយឥឡូវនេះ "វានឹងមិនទៅទេ ព្រះអាទិត្យនឹងមិនភ្លឺទៀតទេនៅរដូវក្តៅនេះ។" វានឹងភ្លឺ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ តើអ្នកនឹងនិយាយប៉ុណ្ណាថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពេលយប់មកដល់ទេ។" វានឹងមក ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ពីព្រោះរឿងនេះដែលយើងរស់នៅ ហៅថាលោកិយ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់របស់ព្រះ។

147 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសស្រី ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ បន្ទាប់មក បើយើងកើតជាថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ... ព្រះគ្មានផ្នែកខ្សោយបន្តិចនិងផ្នែកខ្លាំងធំទេ ទ្រង់ជាព្រះទាំងអស់ជាមួយគ្នា! ហើយប្រសិនបើអ្នកមានព្រះគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងអ្នករហូតដល់វាគ្រាន់តែជាស្រមោល នោះជាអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្កើតផែនដីថ្មី។ នោះជាអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្កើតព្រះច័ន្ទថ្មីនិងប្រព័ន្ធថ្មី។ វាជាព្រះហើយវាខ្លាំង! ហើយឥឡូវនេះរាល់អ្នកជឿនៅទីនេះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលជា

ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះនៅក្នុងអ្នក អំណាចគ្រប់គ្រាន់ដែលនឹងប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ដែលនឹងប្រោសអ្នកជំងឺ ដែលនឹងកំណត់គន្លងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ។ ប៉ុន្តែអ្នក វាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ វិញ្ញាណនោះដែលនៅក្នុងអ្នក។ អ្នកគឺជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណដដែលនោះដែលអ្នកមាននៅក្នុងអ្នក នឹងលើកខ្លួនអ្នកឡើងនៅថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញ។

148 ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី នៅពេលដែលទ្រង់សុគត ព្រលឹងរបស់ទ្រង់បានចុះទៅក្នុងនរក "ហើយបានអធិប្បាយដល់វិញ្ញាណដែលជាប់គុក ព្រលឹងដែលជាប់គុក ដែលមិនប្រែចិត្តក្នុងការអត់ធ្មត់នៅសម័យណូអេ។" សាកសពរបស់ទ្រង់បានចូលទៅក្នុងផ្នូរ។ ប៉ុន្តែមុនពេលដែលទ្រង់សុគត ទ្រង់បានប្រគល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បានទៅឯព្រះ ព្រលឹងទ្រង់បានទៅនរក ហើយរូបកាយរបស់ទ្រង់បានទៅផ្នូរ។ ហើយព្រះយេស៊ូវត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យរស់ឡើងវិញរហូតដល់បទគម្ពីរអាចត្រូវបានបំពេញ។ ទ្រង់មិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ ព្រោះទ្រង់ត្រូវនៅក្នុងផ្នូរបីថ្ងៃបីយប់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបទគម្ពីរត្រូវបានបំពេញ របារនេះត្រូវបានដកចេញ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បានយាងចុះមកឯព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ទៅកាន់រូបកាយរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ។

149 ហើយនៅពេលដែលយើងស្លាប់ ព្រលឹងរបស់យើងនឹងទៅនៅក្រោមអាសនៈរបស់ព្រះ កន្លែងដែលខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិឃើញ កាលពីប៉ុន្មានព្រឹកមុន ដូចដែលអ្នកដឹង នៅក្នុងនិមិត្ត ដែលជាកន្លែងដែលព្រះគម្ពីរនិយាយ "វិញ្ញាណរបស់យើងនឹងទៅរកព្រះដែលប្រទានវា ហើយរូបកាយរបស់យើងនឹងត្រឡប់ទៅជាធូលីដីវិញ។" ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃណាមួយ នៅពេលដែលបទគម្ពីរត្រូវបានបំពេញ វិញ្ញាណរបស់យើងនឹងត្រូវបានដោះលែងពីព្រះ នឹងយកព្រលឹង ហើយព្រលឹងទៅកាន់រូបកាយ។ ហើយអំណាចដែលនឹងលើកយើងឡើង គឺត្រឹមត្រូវនៅក្នុងយើងឥឡូវនេះ! ឥឡូវនេះយើងនៅស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវនេះយើងស្ថិតនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ។

150 បើគ្មានច្បាប់ទេ កូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះនឹងបង្កើតពិភពលោកមួយនៅទីនេះ ហើយទៅរស់នៅក្នុងជីវិតឯកជននៅលើវា។ អ្នកមានអំណាចនៅក្នុងអ្នកដើម្បីធ្វើវា។ ប្រសិនបើអ្នកមានស្រមោលនៃអំណាចនៃព្រះនៅក្នុងអ្នក អ្នកមានអំណាច

ដើម្បីធ្វើវា។ ព្រះមានអំណាច។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? អំណាចដែលនៅក្នុងអ្នកនឹងបង្កើត អ្នកអាចនិយាយពិភពលោកមួយចូលទៅក្នុងអត្ថិភាពហើយបន្តផ្ទាល់លើវា។ ហាលេលូយ៉ា! ហ្នឹងហើយ។

151 នោះហើយជាអ្វីដែលអំណាចមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់។ ហើយច្បាប់នោះមិនមែន "រក្សាបទបញ្ញត្តិមួយក្រុមទេ។" វាជាច្បាប់នៃជំនឿ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានចំពោះអស់អ្នកដែលជឿ។" ហើយប្រសិនបើអ្នកអាចជឿវាបាន អ្វីក៏ដោយដែលព្រះនឹងនាំព្រលឹងអ្នកឱ្យជឿ នោះគឺជារបស់អ្នក។ គ្រប់ទីកន្លែងដែលបាតជើងរបស់អ្នកអាចដើរជាន់បាន ដោយសេចក្តីជំនឿ ព្រះប្រទានវាដល់អ្នក។ អាម៉ែន! វាជារបស់អ្នក អ្នកមានវា ប្រសិនបើអ្នកអាចរកឃើញគន្លឹះនៃច្បាប់នៃសេចក្តីជំនឿនេះដែលបើកវាដល់អ្នក។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? អំណាចនោះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយ... ប្រសិនបើអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ អ្នកគឺជាបុត្ររបស់ព្រះ ដែលមិនចាកចេញពីអ្នកឡើយ។ វានៅជាមួយអ្នកគ្រប់ពេលវេលា។ ប៉ុន្តែ ជំនឿរបស់អ្នកនៅឆ្ងាយពីវា ប៉ុន្តែវានៅតែមាន។ ហាលេលូយ៉ា!

152 នៅពេលដែលអ្នកបានសង្គ្រោះ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នកនូវជំនឿដើម្បីក្រោកឡើងពីដីភក់នៃផែនដី។ ជំនឿរបស់អ្នកបានយកឈ្នះលើលោកិយ។ តើជំនឿរបស់អ្នកជាអ្វី? ជំនឿរបស់អ្នកនៅក្នុងទង្វើដែលព្រះបានធ្វើនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ។ អ្នកឈប់កុហក អ្នកឈប់លួចរបស់ អ្នកឈប់ផឹកស្រា ព្រោះជំនឿរបស់អ្នកធ្វើឲ្យអ្នកឡើងលើសវា។ អាម៉ែន។ បើអ្នកមិនធ្វើវា អ្នកគ្មានជំនឿទេ។ "ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ អ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ ហើយដោយសារព្រះគុណ។"

153 ជាច្រើនដូចជាជំនឿរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានដោះលែង នោះហើយជាអំណាចដែលអ្នកអាចមាន ពីព្រោះនៅក្នុងអ្នកមានអំណាចដើម្បីបង្កើតស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ព្រះគង់នៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកគឺជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែ វាជាជំនឿរបស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "យោងទៅតាមជំនឿរបស់អ្នក ចូរឲ្យសម្រេចចុះ។ បើអ្នកអាចជឿ អ្វីៗទាំងអស់គឺអាចទៅរួច។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា 'ចូររើចេញ' ហើយកុំសង្ស័យ ប៉ុន្តែចូរជឿនូវអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ!"

154 ដូច្នេះតើយើងគួរជាមនុស្សបែបណា ដែលមានជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទដ៏ប្រោសលោះដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលគង់នៅក្នុងយើង ថ្មដែលវាយដំនេះដែលមិនចាកចេញពីក្រុមជំនុំ? "ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃផែនដី" វត្តមានជានិច្ចនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ និងអំណាចដ៏អស្ចារ្យដែលហូរចេញពីកាល់វ៉ារីចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ វត្តមានដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ថ្មដាដែលហូរចេញដ៏អស្ចារ្យដែលទៅជាមួយយើងក្នុងដំណើររបស់យើង។

155 អ៊ីស្រាអែលបាត់បង់ជំនឿរបស់នាង។ ពួកគេបានចេញពីផ្លូវ។ ពួកគេចាប់ផ្តើមមានចំណង់ចង់បានសាច់។ ប្រសិនបើពួកគេបាននៅដោយជំនឿ ហើយជឿថាព្រះនឹងនាំពួកគេទៅទឹកដី វានឹងគ្មានអ្វីរារាំងពួកគេទេ។ ពួកគេបានបើកសមុទ្ររួចហើយ ពួកគេបានវាយលុកសត្រូវរបស់ពួកគេ ពួកគេបានឆ្លងខ្មាំងសត្រូវនៅពីក្រោយពួកគេ ហើយបានដើរចូលទៅក្នុងទឹកដី ហើយនៅតែមិនអាចមានជំនឿដើម្បីបន្តតាមការសន្យា។

156 យ៉ូស្វេនិងកាលែបមានជំនឿនោះ! ពួកគេបាននិយាយថា "យើងមានច្រើនជាងអាចយកឈ្នះអ្វីដែលនឹងមកមុខយើង។"

157 នោះជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំ។ យើងអាចយកឈ្នះគ្រប់ជំងឺទាំងអស់។ យើងមានអំណាចនៅក្នុងយើង។ យើងជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ គ្មានអ្វីអាចឈរនៅមុខយើងបានទេ។ រឿងតែមួយគត់ ទ្រង់ចង់ស្វែងរកនរណាម្នាក់ដែលនឹងជឿ ដែលនឹងជឿអ្វីដែលព្រះបានធ្វើរួចហើយសម្រាប់អ្នក។ មិនមែនយើង*នឹង*ជឿទេ យើងឥឡូវនេះ! ហើយវត្តមានដ៏អស់កល្បនៃព្រះវិញ្ញាណគឺនៅជាមួយយើង។ អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។

158 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅពេលខ្ញុំនិយាយអំពីប្រធានបទនៅព្រឹកនេះ *ទឹកដែលធ្លាប់-មានចេញពីថ្ម។* ទឹកដែលធ្លាប់មានចេញពីថ្មគឺនៅទីនេះឥឡូវនេះ ទឹកដែលធ្លាប់មានពីថ្មដែលវាយដំនៅកាល់វ៉ារី។ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចេញពីទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី ដែលត្រឡប់មកក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលនោះមានវត្តមាននៅព្រឹកនេះ។ ហើយវាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការសន្យា!

159 នោះហើយជាមូលហេតុដែលដើរនៅចំពោះមុខមនុស្សឈឺ នៅពេលដែលទ្រង់បង្គាប់ខ្ញុំនៅត្រង់នេះ ខ្ញុំជឿវា ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ! នោះហើយជារបៀបដែលនិមិត្តកើតឡើង ព្រះបានសន្យាវា! ព្រះមិនអាចកុហកបានទេ។

160 ជឿចុះ! អ្នកត្រូវតែជឿវា។ ត្រូវតែមានអ្វីនៅទីនោះ បើកសន្ទុះបិទបើកនោះបើកវត្ថុនោះដើម្បីឱ្យអ្នកចូលទៅក្នុងវា។ អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះមិនមែនអធិស្ឋានសម្រាប់អំណាចបន្ថែមទៀតទេ។ អ្នកមានអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្កើតផែនដីថ្មី។ អ្វីដែលអ្នកត្រូវការគឺជំនឿដើម្បីប្រើអំណាចនោះ។ អ្វីដែលអ្នកត្រូវការគឺគ្រប់គ្រងជីវិតនោះ ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគោរពព្រះ នៅពេលដែលអ្នកសុំអ្វីពីព្រះ អ្នកដឹងទេ! យើងមានទំនុកចិត្តលើព្រះ។ យើងដឹងថា ប្រសិនបើយើងរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងមិនដករបស់ល្អពីយើងទេ បើយើងដើរជាមួយទ្រង់។ ព្រះដើរជាមួយយើង។ អូ ខ្ញុំអើយ!

161 ពួកគេមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ។ ពួកគេមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ នោះគឺបន្តដំណើរទៅមុខទៀត។ កុំវង្វេងនៅ*ទីនេះ* ហើយវង្វេងនៅ*ទីនោះ* ប៉ុន្តែនៅលើវគ្គសិក្សា! ក្រុមជំនុំមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើ គឺបន្តដំណើរទៅមុខទៀត! ពួកគេមានបង្គោលភ្លើង ដែលពួកគេមាន ដើម្បីរក្សាខ្លួនឯងដោយដើរតាមបង្គោលភ្លើងនោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលនាំពួកគេ។ រឿងរបស់ពួកគេដែលពួកគេអាចមើលឃើញ គឺបង្គោលភ្លើង។ ពួកគេបានឃើញវាធ្វើការតាមរយៈម៉ូសេ ហើយពួកគេបានដឹងថាគាត់គឺជាអ្នកដឹកនាំ។

162 ថ្ងៃនេះយើងបានទទួលព្រះបន្ទូល។ យើងធ្វើតាមព្រះបន្ទូល។ ហើយយើងឃើញព្រះបន្ទូលធ្វើការនៅក្នុងអ្នកជឿ ហើយយើងដឹងថាវា ដូច្នេះ។ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការជាមួយយើង ដោយបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងទីសំគាល់! យើងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលបង្កើតលទ្ធផល។

163 ពួកគេបានស្នាក់នៅជាមួយម៉ូសេ។ ដោយសារតែបង្គោលភ្លើង លោកម៉ូសេបានដើរធ្វើតាមនោះ។ ហើយពួកគេបានធ្វើតាម។ នៅពេលដែលចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ ហើយច្របូកច្របល់នឹងព្រះ និងប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ ពួកគេត្រូវវង្វេងទៅម្ខាងនិងម្ខាងទៀត។ បញ្ហាចូលមក។ ប្រាកដណាស់។

164 យើងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលបង្កើតទីសម្គាល់។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកដែលជឿព្រះបន្ទូល។" ឃើញទេ

វានៅជាមួយ...អ្នកនៅជាមួយព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលបង្កើតទីសម្គាល់។ ប៉ុន្តែ ម៉ូសេ តើគាត់បានធ្វើអ្វី?

165 ពួកគេបានវង្វេង ហើយតើពួកគេបានធ្វើអ្វី? បានវង្វេងចេញពីផ្លូវ ហើយពួកគេបានបាត់បង់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក។

166 ខ្ញុំគិតថានោះជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ វាបានវង្វេងចេញពីផ្លូវនៃបទគម្ពីរ។ ពួកគេបានចេញដំណើរ។ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងរឿងតូចតាចដែលពួកគេមិនគួរធ្វើ។ ពួកគេបានយករបស់របរ។ ពួកគេបានទទួលយករបស់ដូចជាគោលលទ្ធិពួកសាវក។ តើអ្នករកឃើញវានៅឯណាក្នុងព្រះគម្ពីរ? ពួកគេបានទទួលយកការបង្រៀនដែលពួកគេបានអាន។ ពួកគេបានទទួលយកនិកាយជំនួសឱ្យបទពិសោធន៍។ ពួកគេបានចាប់ដៃគ្នាជំនួសឱ្យបទពិសោធន៍ដែលកើតជាថ្មី។ ពួកគេបានយកការប្រោះទឹកជំនួសឱ្យការជ្រមុជទឹក។ ពួកគេបានយកទម្រង់អាក្រក់ "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" នៅពេលដែលមិនមានរឿងបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!" មានរឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើប្រសិនបើអ្នកចង់បានទឹកដដែល ត្រលប់មកផ្លូវម្តងទៀត។ ត្រលប់មកវិញ... ទ្រង់មិនបានចាកចេញទេ ទ្រង់នៅតែនៅទីនេះ។ អ្នកយកគោលលទ្ធិជំនួសព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកវង្វេងដោយភាពរឹករឹង។

167 ម្នាក់បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំជាមេតូឌីស។"

ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។"

នោះបង្ហាញថាអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ យើងជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ! យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ បើខ្ញុំជាបាទីស្ទ?"

ប្រសិនបើនោះជាទាំងអស់នោះ អ្នកមិនមែនជារបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ អ្នកគឺជាបាទី ស្ទ ។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។"

ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែជាពេនទីកុស្តដោយនិកាយ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។

168 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានបទពិសោធន៍ពេនទីកុស្ត! ហើយព្រះបន្ទូលពេនទីកុស្តនឹងនាំមកនូវបទពិសោធន៍ពេនទីកុស្ត! ធ្វើតាមអ្វីដែលពួកសិស្សទាំងនោះបានធ្វើ គឺនៅទីនោះរហូតដល់អ្នកបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

169 ហើយបន្ទាប់មកបើអ្នកផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល វិញ្ញាណនៅក្នុងអ្នកផ្ទុយពីអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបានចែង នោះវាមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ វាជាអារក្សដែលក្លែងបន្លំជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងមាននៅលើវាទេ? អូ យើងខ្លះនិយាយភាសាដទៃ យើងបានស្រែកពាក្យខ្លះនិងរឿងដូចនោះ ហើយបានបដិសេធរឿងទាំងអស់នេះ។ យើងបានបញ្ចូលគ្រប់យ៉ាងដែលមិនមាននៅក្នុងបទគម្ពីរដើម្បីចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ។ តើយើងទៅដល់ណានៅថ្ងៃនេះ? យើងត្រលប់ទៅវាលខ្សាច់មួយទៀត អង្គការស្ងួតហួតហែង។ យើងបានរៀបចំហើយបាត់បង់ទឹក។ នោះហើយជាអ្វីដែលពេនទីកុស្តបានធ្វើ។ នៅពេលដែលវាចាប់ផ្តើមរៀបចំ វាចាប់ផ្តើមបំបែកការប្រកប ហើយនិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះយើងនឹងមិនសេពគប់ទេ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់នេះជឿ*អញ្ចឹង*។"

170 ទៅមុខ ស្នាក់នៅជាមួយគាត់រហូតដល់គាត់មករកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ចំណេះដឹងនៃសេចក្តីពិត។ អ្វីក៏ដោយ ឲ្យវាទៅចុះ។ សូមបន្តធ្វើដូចបងប្អូន។

171 ប៉ុន្តែ អូ យើងត្រូវរៀបចំ ហើយនិយាយថា "មែនហើយ ព្រោះអ្នកមិនមែនជា វ័នណេស ដោយសារតែអ្នកមិនមែនជាពីរឬបីឬ*បែបនេះ* យើងនឹងមិនមានការប្រកបជាមួយអ្នកទេ។" ពេលយើងធ្វើដូច្នេះ តើយើងធ្វើអ្វី? យើងនាំខ្លួនយើងត្រឡប់ទៅវាលខ្សាច់ម្តងទៀត។ ត្រូវហើយ!

172 ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលបានវង្វេងចេញពីផ្លូវ ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា ថ្មមិនដែលចាកចេញពីពួកគេទេ វានៅទីនោះ ទឹកក៏ដូច្នោះដែរ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏គង់នៅទីនោះដែរ។ យើងមិនចាំបាច់ដើរថយក្រោយទេ។

173 ឥឡូវនេះ ព្រះបង្រៀនយើងនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ព្រះបង្រៀនយើងនៅទីនេះនូវមេរៀនមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានគេវាយម្តង ដោយផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទពិសោធន៍ពេនទីកុស្ត ម្តង សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលថ្មនោះត្រូវបានគេវាយ វាមិនចាំបាច់ត្រូវបានវាយម្តងទៀតទេ។ វាត្រូវបានវាយតែម្តងប៉ុណ្ណោះ។

174 ម៉ូសេបានធ្វើកំហុសដោយវាយវាជាលើកទីពីរ ដោយបង្ហាញពីភាពទន់ខ្សោយនៃជំនឿរបស់គាត់លើដង្វាយធួន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវ

បានគេវាយម្ដង យើងដឹងថាទ្រង់នឹងមិនត្រូវត្រូវគេវាយម្ដងទៀតទេ។ មែនហើយ តើម៉ូសេកំពុងធ្វើអ្វី? ម៉ូសេកំពុងរៀបចំអ្វីថ្មី ដោយព្យាយាមបង្កើតរឿងថ្មី។

175 ហើយនោះជារបៀបដែលបព្វជិតរបស់យើងបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេបានព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលថ្មី។ "យើងនឹងតាំងខ្លួនយើងជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ យើងនឹងតាំងខ្លួនយើងជាក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ដនៃព្រះ។ យើងនឹងធ្វើឱ្យខ្លួនយើងក្លាយជាក្រុមប្រឹក្សាទូទៅ។ យើងនឹងធ្វើខ្លួនយើងបែប*នេះ* បែប*នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។" នោះមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះបានធ្វើទេ។ នោះមិនមែនជាគំនិតរបស់ទ្រង់ទេ។

176 ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានគេវាយម្ដង។ នោះជាបទពិសោធន៍ដើម។ នោះជាវិធីដើម។ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ពេត្រុសបាននិយាយថា "ចូរប្រែចិត្តទាំងអស់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។"

177 "យើងប្រោះដោយព្រះនាម 'ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ' ផ្ដល់គោលលទ្ធិគ្រប់ប្រភេទ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតអំពីវា។" នៅពេលដែលយើងចេញពីព្រះបន្ទូល កុំឆ្ងល់ថាយើងមិនអាចទៅកន្លែងណាបានទេ។ ឃើញទេ?

178 ព្រះបង្រៀនយើងនូវមេរៀនមួយ។ ម៉ូសេមិនត្រូវបានគេសន្មត់ថានិយាយថា "ឥឡូវនេះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមអ្វីថ្មីនៅទីនេះឥឡូវនេះ ហើយយើងនឹងរៀបចំហើយយើងនឹងបង្កើតព្រះវិហារកាតូលិក។" នោះជារឿងដំបូងដែលពួកគេបានធ្វើ។ អត់ទេ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ "មែនហើយ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមអ្វីថ្មីពីនោះ យើងនឹងបង្កើតលូធើរាន។" បន្ទាប់មកមកអង់គ្លីកង់ ហើយបន្ទាប់មកបាទីស្ទ និងអ្វីទៀត និងខេមប៊ែលលីត និងក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ និងមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចាប់ផ្ដើមទៅ មួយបន្ទាប់ពីមួយផ្សេងទៀត មួយបន្ទាប់ពីផ្សេងទៀត បង្កើតនិកាយនិងអង្គការ។ នោះមិនមែនទេ។ ឃើញទេតើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? ពួកគេកំពុងវាយថ្មម្ដងទៀត ដើម្បីចាប់ផ្ដើមអ្វីថ្មី។ យើងមិនត្រូវការគោលលទ្ធិថ្មីទេ។

179 មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មកតាមផ្លូវរបស់ព្រះ ពិតជារបៀបដែលព្រះបានធ្វើ។ ពួកគេបានធ្វើដូចគ្នា។ ពួកគេមានបទពិសោធន៍ដូចគ្នា។ ទីសម្គាល់ដូចគ្នាបានធ្វើតាមពួកគេ។

កិច្ចការដូចគ្នាបានធ្វើតាមពួកគេ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេរស់នៅដោយថ្មនោះ។ ពួកគេមានទឹកដូចគ្នា។

180 ហើយថ្ងៃនេះ មូលហេតុដែលយើងមានគោលលទ្ធិនិងនិកាយជាច្រើន គឺដោយសារតែយើងកំពុងចាប់ផ្តើមអ្វីថ្មី។ យើងមិនត្រូវការអ្វីថ្មីទេ។ ត្រឡប់ទៅវិញ!

181 ម៉ូសេមិនត្រូវវាយថ្មម្តងទៀត ឬចាប់ផ្តើមអ្វីថ្មីទេ។ គាត់គួរតែនិយាយទៅកាន់ពួកគេ ពីថ្មដើមដំបូងនោះ។ អូ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកយល់វា! ម៉ូសេគួរតែនិយាយអំពីថ្មដាដែលមានពីដើម ជាថ្មដែលបានវាយនោះ កុំព្យាយាមវាយវាម្តងទៀត កុំព្យាយាមចាប់ផ្តើមរឿងថ្មី ប៉ុន្តែនិយាយទៅកាន់រឿងចាស់!

182 ព្រះអើយ ជួយខ្ញុំផង! បើខ្ញុំស្លាប់ជាអ្នកក្រ នៅក្នុងវេទិកា ខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីថ្មកាលពីដើមនោះ! ខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីបទពិសោធន៍ដើម។ ខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីបទគម្ពីរដើមដែលបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចូរប្រែចិត្តចុះ ក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការរំដោះបាប ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វត្តមានជានិច្ចនៃទឹកហូរចេញពីថ្មនៅតែនៅជាមួយយើង។ វានឹងនាំមកនូវរឿងដូចគ្នា។ វានឹងនាំមកនូវការនិមិត្ត។ វានឹងនាំមកនូវការព្យាបាល។ វានឹងនាំមកនូវការទាយ។ វានឹងនាំមកនូវអ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេបានធ្វើ។

183 នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលបានតម្រង់ជួរនៅក្នុងបទគម្ពីរម្តងទៀត ហើយត្រឡប់មកវិញនៅលើផ្លូវ ពួកគេបានបន្តទៅទឹកដីសន្យា។ ប៉ុន្តែវាបានចំណាយពេលពួកគេសែសិបឆ្នាំ។

184 ពេនទីកុស្តមានរយៈពេលប្រហែលសែសិបឬហាសិបឆ្នាំ វង្វេងនៅទីរហោស្ថាន។ ត្រលប់មកថ្មវិញ! វានៅក្នុងការមើលឃើញ។ នៅទីនេះវាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះនៅលើព្រះបន្ទូល។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទីនេះសម្តែងរឿងដូចគ្នាដែលទ្រង់តែងតែធ្វើ ដូច្នេះទឹកដែលធ្លាប់មាននៅទីនេះ។ គ្រាន់តែត្រលប់មករកវា ត្រលប់មកអតីតកាល ដើមវិញ។ តើវានៅក្នុងដើមដំបូងយ៉ាងដូចម្តេច?

185 "មែនហើយ ពួកគេចាប់ដៃជាមួយគ្រូអធិប្បាយឬ"? គ្មានរឿងបែបនេះទេ។ "ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម 'ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬ'"? មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ គ្មានមនុស្សណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ កន្លែងណា ឬនៅបន្ទាប់ពីបីរយឆ្នាំពីព្រះគម្ពីរ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក

ក្នុងព្រះនាម "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" នោះជាគោលលទ្ធិកាតូលិក មិនមែនជាគោលលទ្ធិព្រះគម្ពីរទេ។ ឃើញទេ?

186 ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទីសំគាល់ទាំងនេះបានដើរតាមអ្នកដែលជឿ។ វានឹងធ្វើម្ដងទៀតនៅថ្ងៃនេះ។ ថ្មនោះមានជីវិតរស់រវើកដូចដែលវាធ្លាប់មាន គឺថ្មដែលបានវាយនោះ!

187 កុំនិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះអ្នកមកចូលរួមព្រះវិហារពេនទីកុស្ដរបស់យើង ចូលទៅក្នុងអាណាចក្រពេនទីកុស្ដរបស់យើង។" "អត់ទេ អ្នកមកហើយចូលរួមជាមួយបាទីស្ទ ឬមេតូឌីស ឬប្រេសប៊ីធើរៀន ឬកាតូលិក។" តើនោះជាអ្វី? នោះកំពុងវាយថ្មម្ដងទៀត ដោយព្យាយាមចាប់ផ្ដើមអ្វីថ្មី។

188 ប្រាប់ពួកគេថា "ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ" សម្រាប់ការផ្ដាច់បាបរបស់ពួកគេ "ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។" ឥឡូវនេះអ្នកនៅលើផ្លូវ ត្រឡប់ទៅទឹកដដែល។ ទឹកដូចគ្នានឹងផ្ដល់ភាពស្រស់ស្រាយដូចគ្នា។ វានឹងផ្ដល់ការវាយដំដូចគ្នាដល់រាងកាយ។ វានឹងផ្ដល់អំណាចនៃការសម្អាតដូចគ្នា។ វានឹងផ្ដល់អំណាចព្យាបាលដូចគ្នា។ វានឹងធ្វើដូចគ្នាដែលវាបានធ្វើនៅពេលនោះ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែត្រលប់ទៅព្រះវិញ្ញាណដដែល។

189 ជីវិតនៅក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូរនឹងបង្កើតផលផ្លែទំពាំងបាយជូរ។ ប្រសិនបើវាបានធ្វើកាលពីឆ្នាំមុន វានឹងនាំមកនូវរឿងដូចគ្នានៅឆ្នាំនេះ។ នោះជាច្បាប់របស់ព្រះ។ ច្បាប់របស់ព្រះគឺថា បើនេះជាផ្លែទំពាំងបាយជូរ ចូរទុកវាចោល វានឹងបង្កើតផលផ្លែទំពាំងបាយជូរ។ អ្នកអាចបង្កាត់វាជាមួយអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកទុកវាចោល ហើយវានឹងត្រលប់មកជាផ្លែទំពាំងបាយជូរដដែលម្ដងទៀត។

190 ដូច្នេះយើងបានបង្រួបបង្រួមក្រុមជំនុំដោយពួកពេនទីកុស្ដ បាទីស្ទជាមួយមេតូឌីស្ទ ជាមួយ ប្រេសប៊ីធើរៀននិយម ជាមួយ—ជាមួយ អង់គ្លីខិននិយម និងប្រភេទផ្សេងទៀតនៃលទ្ធិនិយម។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទុកវាចោល? ត្រលប់មកដើមទំពាំងបាយជូរវិញ វានឹងត្រលប់មកអំណាចដដែល។ អាម៉ែន! អាម៉ែន! ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

191 "ចាប់ផ្តើមអ្វីថ្មី។" រឿងដដែលដែលយើងបានធ្វើ។ កុំព្យាយាមបង្ហាញសិទ្ធិអំណាចរបស់យើង។ "ដុកទ័រ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*គឺជាស្ថាបនិកនៃព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យនៃ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*និង*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*។" នោះមិនមែនទេ។

192 នោះហើយជាអ្វីដែលម៉ូសេបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងបង្ហាញពួកគេពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំនឹងយកវាមក ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ!" គាត់វាយវា តែវាមិនមកទេ។ គាត់និយាយម្តងទៀត "បង្ហាញពីអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន!" ព្រះបានដោះស្រាយជាមួយគាត់សម្រាប់ការនោះ។

193 តើអ្នកមិនគិតទេ ប្រសិនបើអ្នក "គ្រាន់តែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវនិកាយមួយចំនួន។" ព្រះនឹងដោះស្រាយជាមួយអ្នកសម្រាប់ការនោះ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ អ្នកត្រូវតែត្រលប់ទៅដើមវិញ។ ត្រឡប់មកវិញ។

194 គ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់ប្រជាជន។ (កុំប្រាប់ពួកគេថា "អ្នកមកចូលរួមក្រុមជំនុំរបស់យើង។ អ្នកមកនិយាយគោលលទ្ធិរបស់យើង។") "អ្នកត្រឡប់មកវិញហើយប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រសិនបើចិត្តរបស់អ្នកត្រឹមត្រូវ។ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកជឿ។ ក្រុមអ្នកជឿ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងទៅជាមួយពួកគេ។" ហេតុអ្វី? ថ្ម ថ្មដែលវាយនោះ និងទឹកនៃជីវិតរបស់ទ្រង់នឹងចេញមក ផលិតរឿងដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះ។ វាមិនអាចជួយបានទេ។ អូ បាទ។

195 យើងចង់បង្ហាញ ហើយនិយាយថា "យើងជាមេតូឌីស និងបាទីស្ទ។"

196 គ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់ថ្ម ទ្រង់គឺមានវត្តមានជានិច្ច។ កុំព្យាយាមចូលរួមជាមួយវា។ ខ្ញុំមាន "កាតរួមគ្នា" នៅទីនេះ។ កុំព្យាយាមចូលរួមជាមួយវា។ អ្នកមិនអាចចូលរួមរឿងនេះបានទេ នោះជារឿងមួយដែលប្រាកដ។ អ្នកអាចចូលរួមជាមួយមេតូឌីស អ្នកអាចចូលរួមជាមួយបាទីស្ទ អ្នកអាចចូលរួមពេនទីកុស្ដ អ្នកអាចចូលរួមជាមួយអង់គ្លីខិន ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចចូលរួមរឿងនេះបានទេ។ អត់ទេ។ អ្នកត្រូវតែបំពេញដោយបែបនេះ។ កុំចូលរួមជាមួយវា គ្រាន់តែត្រូវបានបំពេញដោយវា។ ហ្នឹងហើយ។ វាត្រូវបានបំពេញដោយអ្វី? ពេញដោយអំណាចពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ពេញដោយជីវិត ពោរពេញដោយអំណរ សន្តិភាព

ការអត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដ្បិតវត្តមានអស់កល្បគឺនៅទីនោះ។ សូមចងចាំ។

ខ្ញុំនឹងត្រូវបិទបញ្ចប់ព្រោះវាយឺតហើយ។

197 ប៉ុន្តែសូមចាំថា ថ្មមិនដែលចាកចេញពីពួកគេទេ។ វាមិនដែលចាកចេញពីពួកគេទេ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនចាកចេញពីយើងឡើយ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃនៃផែនដី។" តើវាត្រូវទេ? ហើយថ្មនោះនៅជាមួយពួកគេគ្រប់ផ្លូវពីហោរេបទៅនេបូ។ វាបានធ្វើ។ ចុះទៅទន្លេយ័រដាន់ វានៅតែនៅទីនោះ។ ឱព្រះអង្គអើយ ខ្ញុំចង់ឃើញវានៅទន្លេយ័រដាន់!

198 ម៉ូសេ ពេលគាត់នៅទន្លេយ័រដាន់ ថ្មដានៅជាមួយគាត់ពេញផ្លូវ។ ហើយគាត់កំពុងឈរនៅទីនោះ សម្លឹងមើល—ក្រុមមនុស្សដែលបានឈប់ជឿហើយបានចាកចេញពីព្រះ។ បេះដូងរបស់គាត់ប្រាថ្នាចង់បានពួកគេ។ ហើយគាត់បានមើលទន្លេយ័រដាន់។ នៅទីនោះគាត់នៅទន្លេយ័រដាន់។ ជាយ័រដាន់ ខាងវិញ្ញាណ ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនោះ។ ហើយនៅទីនោះគាត់បានឈរនៅទីនោះ សេចក្ដីស្លាប់បានមកដល់ដៃអាវរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានក្រឡេកមើល ដេកនៅក្បែរគាត់ហើយនៅទីនោះបានដាក់ថ្ម។ គាត់គ្រាន់តែបោះជំហានលើថ្ម ហើយទេវតាក៏មកនាំគាត់ចេញទៅ។

199 "ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នកឬបោះបង់អ្នក។" មិនថាពេលវេលាលំបាកប៉ុណ្ណា យើងមានអាយុប៉ុន្មាន ការស្លាប់ប្រភេទណាដែលយើងស្លាប់ សូមចាំថា ថ្មនឹងនៅទីនោះនៅទន្លេយ័រដាន់។ វានឹងមិនចាកចេញឬមិនបោះបង់ចោលឡើយ។ គ្រាន់តែចាំចុះ។ ទឹកដែលធ្លាប់-មានចេញពីថ្មនឹងនៅជាមួយយើងទាំងអស់គ្នាពេញមួយជីវិត និងសូម្បីតែនៅទន្លេយ័រដាន់។

200 ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។ [បងប្រុសម្នាក់ផ្ដល់ការដាស់តឿន—អេដ។]

201 ខណៈពេលដែលព្រះវិញ្ញាណនោះកំពុងធ្វើការក្នុងចំណោមយើង ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះធ្វើការក្នុងចំណោមយើង តើមានអ្នកនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះដែលមិនស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទទេ ហើយអ្នក—អ្នកមិនជិតស្និទ្ធនឹងថ្មនោះទេ មិននិយាយជាមួយវានៅព្រឹកនេះឬ? ប៉ុន្តែអ្នកដឹងថាវាមានវត្តមាន។ មើលវាធ្វើការគ្រប់ទីកន្លែង ឃើញទ្រង់ធ្វើកិច្ចការ ឃើញវាធ្វើការលើមនុស្ស។ នោះគឺជាទឹកដែលធ្លាប់-មានពីមុន។

នោះជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ។ នោះជាព្រះវិញ្ញាណដែលបើកពែងរបស់ពួកគេទៅកន្លែងមួយ រហូតដល់ពួកគេមិនអាចរក្សាសន្តិភាពរបស់ពួកគេបានទៀតទេ អ្វីមួយត្រូវតែចេញមក។ ហើយអ្នកមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ តើអ្នកចង់លើកដៃឡើងហើយនិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ស្គាល់ទ្រង់។ ហើយខ្ញុំចង់និយាយជាមួយទ្រង់ ហើយខ្ញុំចង់ស្គាល់ទ្រង់ជាភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាទ្រង់នៅក្បែរខ្ញុំគ្រប់ពេលវេលា។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់មាន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយ។ ហើយខ្ញុំស្រេក ហើយខ្ញុំស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះ។ ខ្ញុំចង់ស្គាល់ទ្រង់ឱ្យកាន់តែច្បាស់"?

202 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ ហើយសូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ ហើយអ្នកបងប្រុស។ អ្នក មែនហើយ ត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ។ នៅទីនេះ ស្ត្រី បាទ។ បាទ ស្ត្រី។ យើងឃើញដៃរបស់អ្នក ហើយព្រះទតឃើញពួកគេ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក យុវជន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ហើយអ្នក ស្ត្រី។ អាម៉ែន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ជូនពរប្អូនស្រី។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតឥឡូវនេះ ក្នុងភាពស្ងៀមស្ងាត់។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ មិត្តវ័យក្មេង។

203 គិតទៅ។ គិតពីវា ទឹកដែលធ្លាប់-មានចេញពីពីថ្ម វិញ្ញាណដដែលនោះ ថាទ្រង់បានស្រេកនៅទីនោះនៅថ្ងៃជំនុំជំរះសម្រាប់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់បានទទួលយកការជំនុំជំរះរបស់យើង។ ហើយដំបងនៃសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះបានវាយមកលើទ្រង់ ហើយអំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានរុំដោយដំបងនោះ ហើយវាយទ្រង់ ហើយព្រះលោហិតនិងទឹករបស់ទ្រង់បានហូរចេញពីទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមថ្វាយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់។" ហើយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ វាមកជាមួយយើងតាមរយៈការធ្វើដំណើរ។ ហើយវាជិតដល់ហើយ។

204 តើអ្នកមិនចង់និយាយថា "ខ្ញុំបានវង្វេងឆ្ងាយពីផ្ទះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំត្រលប់មកផ្ទះវិញ"? ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដើរទៅអាសនៈ ហើយធ្វើការថ្វាយព្រលឹងអ្នកទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទដែរ? អាម៉ែន។

ខ្ញុំបានវង្វេងឆ្ងាយពីព្រះអង្គ (ចេញពីផ្លូវ។)
ខ្ញុំចង់មកវិញហើយ

ផ្លូវបាប (អ្នកមិនជឿ អ្នកឃើញទេ។) បានតាមជាយូរឆ្នាំផង
សូមទ្រង់ កុំចោលឡើយ។

ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមកវិញ
លែងព្រាត់ប្រាស់ទៀតហើយ
សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមកវិញ។

205 [បងប្រុស ប្រាណហាំ *ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំត្រលប់មកផ្ទះវិញ*—អេដ។]

206 ក្មេងប្រុសតូចបីនាក់បានដើរចេញមកយ៉ាងលឿន ទាំងទឹកភ្នែកក្នុងភ្នែករបស់ពួកគេ លុតជង្គង់ចុះក្បែរអាសនៈ។ ពិតណាស់ ពួកគេត្រូវបានលើកលែងទោស។ ពួកគេត្រូវបានលើកលែងទោសមុនពេលពួកគេចាកចេញពីកន្លែងអង្គុយ នៅពេលដែលគំនិតតិចតួចរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ពួកគេគ្រាន់តែចូលមកហើយលុតជង្គង់នៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនដឹងថា តើពួកគេនៅខាងណា នៅព្រឹកនេះ។

207 ខ្ញុំគិតថានឹងមានមនុស្សចាស់ខ្លះចង់ធ្វើបែបនេះ គ្រាន់តែលុតជង្គង់ចុះហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបានវង្វេងឆ្ងាយពីផ្លូវ។ ខ្ញុំមានការសង្ស័យច្រើនណាស់ ហើយពេលខ្លះខ្ញុំវង្វេងចេញហើយចូលទៅក្នុងអំពើបាប។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ត្រលប់មកវិញមុនពេលវាយឺតពេល។ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំចង់មក។ ខ្ញុំពិតជាចង់មកលុតជង្គង់ចុះ។" អាម៉ែន។

208 ឥឡូវនេះ ក្មេងស្រីតូចទាំងបីរបស់ អាធើ ប៊ីម ដែលមានមាឌប៉ុនគ្នា ពួកគេមកទីនេះ លុតជង្គង់ចុះ។

209 ទៅមុខគឺជាក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដែលទើបតែទទួលបានប្អូនប្រុសថ្មីនៅផ្ទះ។ នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយ អ្នកស្រីរ៉ូដមកប្រាប់ខ្ញុំថា បាននិយាយថាបងស្រីម្នាក់នេះទៅមន្ទីរពេទ្យដើម្បីចង់បានកូន។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "ទៅប្រាប់ពួកគេថាវានឹងបានជាក្មេងប្រុស។" នៅពេលដែលវាកើតមកវាជាក្មេងប្រុសតូច។

210 ហាក់ដូចជាកូនក្មេងនៅព្រឹកនេះ សមាជិកតូចៗដែលចេញពីថ្នាក់តូចរបស់បងស្រី អាណុល បានញែកជីវិតរបស់ពួកគេ។ អាសនៈទាំងមូលនៅខាងស្តាំខ្ញុំពេញដោយក្មេងតូចៗ។

211 វាជាការល្អប្រសិនបើយើងនឹងច្រៀងទំនុកតម្កើង អាសនៈ ទៅកាន់មនុស្សដែលនៅសល់ មនុស្សពេញវ័យ។

ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំកំពុងមកផ្ទះ។

មកដល់ផ្ទះ...(...?...)

លែងព្រាត់ប្រាស់ទៀតហើយ
សូមព្រះអង្គទទួលខ្ញុំផង
ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមកវិញ។

212 សូមឲ្យយើងអោនក្បាលបន្តិច សម្រាប់ការអធិស្ឋាន សម្រាប់មិត្តតូចៗទាំងនេះ។

213 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើមានថ្ងៃស្អែកនឹងមកដល់ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវនឹងនៅរយៈពេលដប់ឬដប់ប្រាំឆ្នាំទៀត ទាំងនេះនឹងជាក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីដែលនឹងនាំសារនេះទៅកាន់មនុស្សជំនាន់ក្រោយទៀត។ គ្មានការសង្ស័យនៅក្នុងគំនិតរបស់ទូលបង្គំទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលថ្ងៃនៃជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងចងចាំការមកដល់អាសនៈនេះ។ ហើយពួកគេជាគ្រឿងអលង្ការតូចៗ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បេះដូងតូចនិងទន់ភ្លន់របស់ពួកគេត្រូវបានថ្កោលទោសនៅព្រឹកនេះ។ មិនមែនត្រឹមតែបានឮសារទាំងអស់នោះទេ គ្រាន់តែចេញពីបន្ទប់ចេញពីការស្តាប់បងស្រីអាណុលនិយាយ ឡើងទៅជុំវិញអាសនៈនៅទីនេះ ដោយថ្វាយជីវិតតូចរបស់ពួកគេដល់ទ្រង់។

214 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំទើបតែបានទទួលតាមរយៈការប្រាប់ថា ព្រះវិញ្ញាណវបរិសុទ្ធគង់នៅក្នុងយើង។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ជំនឿជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណនេះ ធ្វើអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំជឿថានៅម៉ោងនេះ ទ្រង់អត់ទោសរាល់អំពើបាបដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយទូលបង្គំសូមទ្រង់ដោយអស់ពីសេចក្តីជំនឿដែលមាននៅក្នុងចិត្តទូលបង្គំ ថាទ្រង់នឹងរក្សាជីវិតតូចរបស់ពួកគេចុះតាមផ្លូវ។ សូមឲ្យពួកគេមិនដែលវង្វេងចេញពីផ្លូវឡើយ។

215 នេះពិតជារឿងចម្លែក។ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលនៅព្រឹកនេះ យើងនឹង "ឃើញអ្វីដែលចម្លែក។" ព្រះអង្គអើយ បើទ្រង់ឈប់ទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ យកកូនតូចៗ។ ព្រឹកមិញនេះ នៅក្នុងការហៅអាសនៈ មិនមានមនុស្សពេញវ័យម្នាក់ទេ

ប៉ុន្តែក្រុមក្មេងតូចៗទាំងមូលឡើងមក។ ប៉ុន្តែ វាជាសារដ៏អស្ចារ្យនៃការយល់ដឹង សូម្បីតែចំពោះមនុស្សពេញវ័យ ប៉ុន្តែកុមារចាប់បានព្រះវិញ្ញាណនៃវា។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ពួកគេ ព្រះបិតា។ ទូលបង្គំប្រគល់ពួកគេទៅទ្រង់ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដូចជាពានរង្វាន់នៃការប្រជុំនេះ ដោយចងចាំថា ទឹកដែលធ្លាប់-មាននៃជីវិតនឹងហូរមកជាមួយពួកគេដរាបណាពួកគេរស់នៅ។ សូមឲ្យពួកគេមានជំនឿឥឡូវនេះនៅក្នុងអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង ថាព្រះដែលបានទាញពួកគេចេញពីកន្លែងអង្គុយ ហើយបញ្ជូនពួកគេមកទីនេះ សូមឲ្យពួកគេមានជំនឿលើព្រះនោះពេញមួយជីវិត។ សូមឲ្យវិញ្ញាណតូចៗរបស់ពួកគេបានមកឯទ្រង់ នៅថ្ងៃនៃការស្លាប់របស់ពួកគេ បាននាំមកឯរូបកាយរបស់ពួកគេវិញនៅថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញ។ ពួកគេជារបស់ទ្រង់ ព្រះបិតា។ យើងប្រគល់ពួកគេទៅទ្រង់តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

216 ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាល។ ខ្ញុំនឹងសួរកុមារទាំងនេះនៅអាសនៈ ដែលជឿថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ហើយជាអ្នកដែលបានប្រាប់អ្នក នៅទីនោះនៅក្នុងទស្សនិកជន ដើម្បីឡើងមកទីនេះហើយលុតជង្គង់ចុះនៅជុំវិញអាសនៈនេះ។ តើអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នក ហើយអត់ទោសបាបរបស់អ្នកទេ? ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាក្រោកឈរឡើង ហើយក្រឡេកមើលទៅទស្សនិកជនវិញ។ នេះជាវិធីដែលអ្នកអាចប្រាប់មនុស្សថាអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះអ្នក។ ឥឡូវនេះសូមក្រោកឈរឡើង នោះជាការត្រឹមត្រូវ ហើយមើលទៅក្រោយឆ្ពោះទៅរកទស្សនិកជន។ ក្មេងប្រុសស្រីទាំងអស់ដែលស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ សូមក្រោកឈរឡើង ហើយមើលទៅក្រុមជំនុំនៅទីនោះ ទាំងអស់គ្នា។

217 ចុះអ្នកជាក្មេងស្រីនៅខាងមុខវិញ? តើអ្នកជឿទេ? តើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវទេ? ក្មេងស្រីតូចៗទាំងនេះនៅទីនេះ តើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវអស់ពីចិត្តទេ? មែនអត់? តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ ជាទីស្រឡាញ់? ក្រោកឈរឡើងនៅទីនេះ ឲ្យប្រជាជនដឹងថាអ្នកស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

218 ឥឡូវនេះសូមងាកមកផ្លូវនេះ ហើយច្រៀងសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះមុនពេលយើងចាកចេញ "ព្រះយេស៊ូវ ស្រឡាញ់ខ្ញុំណាស់! ព្រះគម្ពីរសម្តែងយ៉ាងច្បាស់។"

ឃើញទេ? សូមលើកដៃឡើងនៅពេលយើងច្រៀងវាឥឡូវនេះ។ មិនអីទេ តោះច្រៀងវា។

ព្រះយេស៊ូវ! ស្រឡាញ់ខ្ញុំណាស់
ព្រះគម្ពីរប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់
ព្រះជាម្ចាស់នៃក្មេងទាំងឡាយ
ពួកគេថ្វាយ...

219 ឥឡូវនេះសូមលើកដៃឡើង...?...យើងទាំងអស់គ្នា:

បាទ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់
បាទ គឺទ្រង់ស្រឡាញ់ណាស់
បាទ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់
ព្រះគម្ពីរសម្ដែងយ៉ាងច្បាស់។

220 ឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នានិយាយឡើងវិញបន្ទាប់ពីខ្ញុំ: ខ្ញុំជឿថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបម្រើទ្រង់។ អាម៉ែន។

221 [បងប្រុសបេនប្រាយអាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមានកូនបួននាក់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំនៅពេលនេះ។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេទេ?"—អេដ។] ប្រាកដណាស់ បងប្រុសបេន។

222 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ បុរសនេះឃើញថាកូនតូចៗផ្សេងទៀតមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយគាត់ស្រែកឡើង ក្នុងនាមជាឪពុក សម្រាប់កូនតូចរបស់គាត់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណដែលបាននាំក្មេងទាំងនេះទៅកាន់អាសនៈ សូមព្រះវិញ្ញាណតែមួយនោះបានសង្គ្រោះកូនៗរបស់គាត់ ព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់វា។ យើងថ្វាយពួកគេដល់ទ្រង់ ព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

223 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នកតូចត្រឡប់ទៅកន្លែងអង្គុយរបស់អ្នកវិញ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅជួរនោះចាប់ដៃជាមួយក្មេងតូចៗទាំងនេះ ឬទះដៃពួកគេនៅពេលពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រឡប់ទៅកន្លែងអង្គុយរបស់អ្នកវិញតាមផ្លូវ*នេះ*។ ហើយសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅទីនោះគ្រាន់តែទះដៃមិត្តតូច។ ហើយ

យើងស្រឡាញ់អ្នកអស់ពីចិត្ត។ អ្នកគឺជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចគ្នានឹងយើងដែរ។

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះ។

មក យើងដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ហើយសូមឱ្យសេចក្តីអំណររបស់យើងត្រូវបានគេស្គាល់
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ហើយដូច្នេះព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្ក
ហើយដូច្នេះនៅជុំវិញ...

ច្រៀងពិរោះណាស់! សូមលើកដៃឡើងឥឡូវនេះ។

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះ។

សូមចាប់ដៃគ្នាពេលយើងច្រៀងឥឡូវនេះ។

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះ។

224 ឥឡូវនេះ ចូរយើងឈរដោយឱនក្បាលចុះ ខណៈពេលដែលយើង... លេងវាបងប្រុស ថេតឌី គ្រាន់តែជា...

225 ខ្ញុំមានសំណើមួយចំនួននៅទីនេះ និងកន្សែងដៃជាដើម។ ពួកគេអាចមកពីបរទេស។ ប៊ីលីកំពុងប្រាប់ខ្ញុំថាពួកគេមានស្បែកជើងតូចមួយពីទារកតូចនៅក្នុង

ប្រទេសអង់គ្លេស ប្រហែលជាប្រវែង*ណោះ* មិត្តតូចនោះបានពិការទាំងស្រុង។ ដូច្នេះយើងត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់រឿងនោះ។

226 ហើយដូច្នេះ...[បងប្រុសបិនប្រាយអាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ សូមអភ័យទោសចំពោះការចូល ប៉ុន្តែសូមអធិស្ឋានថា អ្នកណាដែលបុកឡាន របស់យើងកាលពីយប់មិញ នៅលើរបាំងមុខខាងស្តាំរបស់ខ្ញុំ សូមអធិស្ឋានថាវា នឹងត្រូវបានបង្ហាញ។ សូមអធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់បើកសម្តែង វា។"—អេដ។] អាម៉ែន បងប្រុសបេន ខ្ញុំប្រាកដជាធ្វើវា។ [បងប្រុស ប្រាណហាំ *យើងកំពុង ធ្វើដំណើរទៅកាន់ស៊ីយ៉ូន*។]

227 ពេលយើងដើរក្បួន ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដឹងថាថ្មដែលបានវាយគឺមក តាមយើង ទឹកដែលធ្លាប់-មានចេញពីថ្មទៅជាមួយក្រុមជំនុំ។ ឱព្រះដ៏អស់កល្ប អើយ បន្ទូរបន្ថយចំពោះយើង នៅព្រឹកនេះ សេចក្ដីជំនឿលើព្រះនេះដែលនៅជា មួយយើង។ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹង ដូចដែលយើងអាចស្វែងរកការពេញចិត្ត ជាមួយទ្រង់ ដែលទ្រង់អាចទុកចិត្តយើងជាមួយវា។ ប្រសិនបើទ្រង់ប្រទានវាមក យើងដោយបរិបូរណ៍ យើងអាចប្រើវាខុស ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងរក ឃើញព្រះគុណជាមួយទ្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យវាកើតឡើង។

228 បងប្រុសរបស់យើងបាននិយាយថាមាននរណាម្នាក់បានបុកឡានរបស់ គាត់។ ឱព្រះអង្គអើយ យើងដឹងថាបុរសនោះមិនមានលុយដើម្បីធ្វើកិច្ចការ ទាំងនេះទេ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងនាំមិត្តនៅក្រោមការប្រែចិត្ត ឬអ្វីមួយ គាត់អាចនឹងប្រែចិត្តពីការធ្វើនេះ មកនិយាយថា "បងប្រុស ខ្ញុំនឹងជួសជុលឡាន របស់អ្នក ខ្ញុំបានធ្វើវា។" ជួយបងប្រុសបេននិងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។

229 នៅទីនេះការដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំគឺជាកន្សែងដៃនិងសំណើ ទទួលបានជំនឿលើព្រះ នោះ។ ម៉ូសេមានជំនឿលើព្រះ ហើយគាត់បានឆ្លងសមុទ្រ។ ដានីយ៉ែលមានជំនឿ លើព្រះ ហើយត្រូវបានគេនាំចេញពីរូងតោ។ សាដ្រាក់ មេសាក់ និងអ័បេឌនេកោ មានជំនឿលើទ្រង់ ហើយបានពន្លត់ភ្លើង។

230 ប៉ុលមានជំនឿលើទ្រង់ ហើយថ្ងៃមួយនៅពេលដែលកម្មវិធីពិតជាពិបាក ហើយប៉ុលមិនអាចទៅដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាបានទេ គាត់គ្រាន់តែយកកន្សែងដៃ គាត់និយាយថា "ខ្ញុំជឿថាព្រះគង់នៅជាមួយខ្ញុំ។" គាត់ដាក់ដៃលើកន្សែងដៃនិង អាវផាយ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញពីមនុស្ស ហើយជំងឺនិងរោគាក៏ចេញពី

ពួកគេ។ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមានជំនឿលើព្រះតែមួយ។ សូមឱ្យអំពើអាក្រក់ចាកចេញ។ ជំងឺ ជំងឺ និងទុក្ខព្រួយ សូមឲ្យវាចាកចេញទៅ ព្រះអម្ចាស់។

231 ទ្រង់គឺជាព្រះដដែលដែលបានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំនៅទីនោះនៅក្នុងបង្គោលភ្លើងនោះចុះនៅលើទន្លេ។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់ដែលមានរូបភាពរបស់ទ្រង់ព្យួរនៅទីនេះជាមួយទូលបង្គំនៅលើជញ្ជាំង។ អ្នកនៅជាមួយយើង ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកមានវត្តមានជារៀងរហូត បង្គោលភ្លើងដដែលនោះ។ ហើយយើងរីករាយនឹងទឹកពីថ្មជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចដែលយើងចូលរួមនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ បន្ទាប់មកទ្រង់នៅទីនេះ។ យើងមានទំនុកចិត្តលើទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងមានជំនឿលើទ្រង់។ យើងជឿថាទ្រង់នឹងចាក់ប្រេងតាំងយើងហើយជួយយើង។ មិនមែនសម្រាប់សិរីល្អរបស់យើងទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងនឹងដូចជាលោកម៉ូសេនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើខុស។ យើងចង់ធ្វើអ្វីមួយដើម្បីជួយទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ នោះជាបំណងនៃចិត្តរបស់យើង សូមជួយទ្រង់ ប្រសិនបើយើងអាចធ្វើវាបាន។ ទ្រង់បង្ហាញយើង ឱព្រះវរបិតាអើយ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់ចង់ឱ្យយើងធ្វើ។

232 ហើយឥឡូវនេះ លើទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿ ខ្ញុំថ្កោលទោសជំងឺដែលកន្សែងដៃទាំងនេះតំណាងឱ្យ និងសំណើទាំងនេះ។ ពួកគេនឹងចាកចេញពីប្រជាជន។ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើវា ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំជឿក្នុងចិត្តទូលបង្គំថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។ សូមប្រោសជំងឺទាំងអស់នៅកណ្តាលយើងនៅព្រឹកនេះ។

233 សង្គ្រោះអស់អ្នកដែលលើកដៃឡើង ដែលនិយាយថាពួកគេចង់មកឯថ្ម ដើម្បីរកទឹក។ ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យពួកគេស្រេកណាស់នៅថ្ងៃនេះ សូមឲ្យមានជីវិតប្រែបែបនេះនៅជុំវិញពួកគេ រហូតដល់វានឹងធ្វើឱ្យពួកគេស្រេកឃ្លានចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ សូមផ្តល់វា។

234 នៅជាមួយយើងនៅយប់នេះ ព្រះបិតា។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យទូលបង្គំរកឃើញ តាមរយៈសំណើទាំងនេះ អ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ប្រសិនបើគ្មានអ្វីនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ប្រទានអ្វីមួយដល់ទូលបង្គំដើម្បីអធិប្បាយទៅកាន់ដួងចិត្តរបស់ពួកគេនៅយប់នេះ។

235 ប្រទានពរដល់បងប្រុសនេវីលរបស់យើង និងប្រពន្ធរបស់គាត់ គ្រួសាររបស់គាត់ ក្រុមជំនុំតូចរបស់យើង អ្នកគ្រប់គ្រងរបស់យើង ឌីកុនរបស់យើង សមាជិករបស់យើង។ ហើយរូបកាយរបស់ទ្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង សូមនៅជាមួយ

យើង ឱព្រះវរបិតា។ ទូលបង្គំសូមថ្វាយការនេះដល់ព្រះហស្តទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

…ស៊ីយ៉ូន
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងច្រៀងវា ពិតប្រាកដ ពិតចំពោះទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ?

មក យើងដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ហើយសូមឱ្យសេចក្តីអំណររបស់យើងត្រូវបានគេស្គាល់
ចូលរួមជាមួយបទចម្រៀងផ្អែមល្ហែម
ចូលរួមជាមួយបទចម្រៀងផ្អែមល្ហែម
ហើយដូច្នេះព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្ក
ហើយដូច្នេះនៅជុំវិញបល្ល័ង្ក។

ដោយដួងចិត្តរបស់យើងឥឡូវនេះ។

យើងដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងដើរឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

ទឹកដែលធ្លាប់មានចេញពីថ្ម KHM61-0723M

(The Ever-Present Water From The Rock)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ទី 23 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 1961 នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ក្នុង ជេហ្វឺសាន់វិល រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG